

DE GROTE OPDRACHT



EVANGELISATIE MOET!

Inleiding

Kerkleiderschap is een bediening en geen methode. Het is werken met mensen en geen papierwerk.

Het zijn menselijke processen en geen inhumane policies. Het is management en geen manipulatie. Leiding en management hebben betrekking op het organiseren van menselijke processen en helpt instituten om hun bronnen goed te gebruiken. In de kerk en andere Christelijke organisatie helpt administratie om mensen te laten groeien en niet gewoon dingen doen. Administratie is belangrijk als de kerk zijn doel wil bereiken.

Leiden (managing) is een wetenschap, en een gave. Net als wetenschap houdt “Leiderschap” procedures en technieken in die geleerd en in praktijk gebracht kunnen worden. In 1 Kor. 12:28 heeft de Apostel Paulus leidinggeven genoemd als een gave van de Geest. Het Griekse woord voor leiderschap of leiding is “helmsman”. Het zou vertaald kunnen worden met stuurman.

Laat ons het doel van de Kerk ontdekken

Als leider zal je de kerk moeten leiden door het ontdekken van de Nieuw Testamentische doelen van de Kerk. Wijze leiders weten dat de mensen uiting willen geven aan wat ze geleerd wordt, maar ze zullen het geleerde beter onthouden door het zelf te ontdekken. Allereerst moet hij beginnen door de Gemeente te betrekken bij het bestuderen van de Bijbel. Als je de Gemeente leidt in het bestuderen van de Bijbel zijn er verschillende onderwerpen die behandeld kunnen worden. We moeten ontdekken welke technieken de Bijbel ons biedt in leidinggeven. Daarom zullen gaan kijken naar mogelijkheden die de Bijbel geeft om achter deze waarheid van goddelijk leiderschap te komen.

- **KIJK NAAR CHRISTUS BEDIENING OP AARDE.**
Wat heeft Jezus gedaan toen Hij op aarde was? Wat zou Hij doen als Hij nog op aarde zou zijn? De verschillende elementen van Christus’s bediening zou terug gevonden moeten worden in de kerk van vandaag.
- **KIJK NAAR HET BEELD EN NAMEN VAN DE GEMEENTE.**
Het Nieuw Testament geeft verschillende namen aan de Gemeente zoals: **het lichaam** (de eenheid die de gemeente moet demonstreren: eenheid in denken en bediening), **de bruid** (de reinheid (heiligeheid) die de gemeente moet hebben om Christus tegemoet te treden), **de familie** (de zorgvolle relatie binnen de gemeente), **de kudde** (de gehoorzaamheid en de volgzzaamheid die binnen de gemeente moeten zijn), **de gemeenschap** (de liefdevolle relatie onder de leden van de gemeente) en **het leger** (de strijdvaardigheid). Elke van deze namen heeft een trotse vergelijking voor wat de kerk zou moeten zijn.
- **KIJK NAAR DE VOORBEELDEN VAN NIEUW TESTAMENT KERK.**
Wat deden de eerste Gemeenten? Er zijn verschillende modellen gegeven in de Bijbel.
- **KIJK NAAR DE GEBODEN VAN CHRISTUS.**
Wat heeft Christus ons gezegd om te doen? Lees Matt 16:18. Het is niet onze taak om de doelen van de kerk te ontwikkelen, maar om ze te ontdekken.

Om de doelen van de kerk te ontdekken moeten we proberen om de volgende vragen te beantwoorden:

1. Waarom is de kerk gesticht?

2. Wat moeten we zijn als kerk? (Wie en wat zijn wij?)
3. Wat moeten wij als kerk doen? (Wat wil God gedaan zien in de kerk?)
4. Hoe moeten we dat doen?

1. De vijf doelen of basisbedieningen van de Kerk

Een doelgedreven kerk zal proberen om alle vijf doelen of basisbedieningen, die Christus aan de Gemeente heeft gegeven Kerkadministratie of Kerkleiderschap is een bediening en geen methode. Het is werken met mensen en geen papierwerk.

Het zijn menselijke processen en geen inhumane policies. Het is management en geen manipulatie. Leiding en management hebben betrekking op het organiseren van menselijke processen en helpt instituten om hun bronnen goed te gebruiken. In de kerk en andere Christelijke organisatie helpt administratie om mensen te laten groeien en niet gewoon dingen doen. Administratie is belangrijk als de kerk zijn doel wil bereiken. Kerkadministratie of leiden (managing) is een wetenschap, en een gave. Net als wetenschap houdt kerkadministratie procedures en technieken in die geleerd en in praktijk gebracht kunnen worden. In 1 Kor. 12:28 heeft de Apostel Paulus leidinggeven genoemd als een gave van de Geest. Het Griekse woord voor administratie of leiding is “helmsman”. Het zou vertaald kunnen worden met stuurman.

2. Doelen van de Kerk ontdekken

Als leider zal je de kerk moeten leiden door het ontdekken van de Nieuw Testamentische doelen van de Kerk. Wijze leiders weten dat de mensen uiting willen geven aan wat ze geleerd wordt, maar ze zullen het geleerde beter onthouden door het zelf te ontdekken. Begin door uw Gemeente te betrekken bij het bestuderen van de Bijbel. Als je de Gemeente leidt in het bestuderen van de Bijbel zijn er verschillende onderwerpen die behandeld kunnen worden.

- **KIJK NAAR CHRISTUS BEDIENING OP AARDE.**
Wat heeft Jezus gedaan toen Hij op aarde was? Wat zou Hij doen als Hij nog op aarde zou zijn? De verschillende elementen van Christus's bediening zou terug gevonden moeten worden in de kerk van vandaag.
- **KIJK NAAR HET BEELD EN NAMEN VAN DE KERK.**
Het Nieuw Testament geeft verschillende namen aan de Kerk zoals het lichaam (de eenheid die de gemeente moet demonstreren: eenheid in denken, bediening), de bruid (de reinheid (heiligeheid) die de gemeente moet hebben om Christus tegemoet te treden), de familie de zorgvolle relatie binnen de gemeente, de kudde (de gehoorzaamheid en de volgzaamheid die binnen de gemeente moeten zijn), de gemeenschap (de liefdevolle relatie onder de leden van de gemeente) en het leger (de strijdvaardigheid. Elke van deze namen heeft een trotse vergelijking voor wat de kerk zou moeten zijn.
- **KIJK NAAR DE VOORBEELDEN VAN NIEUW TESTAMENT KERK.**
Wat deden de eerste Gemeenten? Er zijn verschillende modellen gegeven in de Bijbel.
- **KIJK NAAR DE GEBODEN VAN CHRISTUS.**
Wat heeft Christus ons gezegd om te doen? Lees Matt 16:18. Het is niet onze taak om de doelen van de kerk te ontwikkelen, maar om ze te ontdekken.

Om de doelen van de kerk te ontdekken moeten we proberen om de volgende vragen te beantwoorden:

5. Waarom is de kerk gesticht?
6. Wat moeten we zijn als kerk? (Wie en wat zijn wij?)
7. Wat moeten wij als kerk doen? (Wat wil God gedaan zien in de kerk?)
8. Hoe moeten we dat doen?

3. De vijf doelen van de Kerk

Een doelgedreven kerk zal proberen om alle vijf doelen, die Christus heeft gegeven aan de Gemeente te vervullen.

Hier zijn de vijf doelen of basisbedieningen:

1. HEB DE HERE LIEF MET GEHEEL UW HART

Het woord dat dit doel omschrijft is **AANBIDDING**.

2. HEB UW NAASTEN LIEF ALS JEZELF

Het woord dat dit omschrijft is **BEDIENEN**.

3. GA EN MAAK DISCIPELEN

Dit is het doel dat we **EVANGELISATIE** noemen.

4. DOOP HEN

In de Grieks tekst zijn er drie werkwoorden: GAAN; DOPEN en ONDERWIJZEN. Elk van deze woorden is een element van **DISCIPEL MAKEN**.

5. LEER HEN TE ONDERHOUDEN

Dit is wat **DISCIPELEN** inhoudt. Discipelschap is het helpen van mensen om Christus gelijkvormig te zijn in hun gedachten, gevoelens en handelingen.

1. HISTORIE VAN LEIDERSCHAP IN DE KERK

De leiding van de kerk in het Oude Testament bestond uit: De hogepriester die zijn eigen dienst had (werd gekozen), de priester had zijn eigen plaats toegewezen, terwijl aan de levieten een eigen dienstwerk was opgedragen.

De Nieuw Testamentische Gemeente is ontstaan met de komst van de Heilige Geest op de Pinksterdag. Toen de discipelen stuk voor stuk de aandrang van de Heilige Geest ervaarden, werden ze tot een gemeenschap gemeed, een gemeenschap van liefde en broederschap voor elkaar en God. Ze verschilden zeer in ontwikkeling, maatschappelijke achtergrond, economische status en politieke overtuiging. Het enige wat ze gemeenschappelijk hadden was Christus en dat hield ze bij elkaar. Ze beschouwden zichzelf niet als een organisatie maar als een organisme, Het lichaam van Christus. De organisatie heeft vorm gekregen met de komst van Paulus.

Het hoeft ons niet te verwonderen dat in de begintijd van het Christendom de christenen niet veel tijd besteedden aan het zoeken naar een juiste organisatievorm. De volgelingen van Jezus hadden er geen behoefte aan om leiders aan te wijzen of een soort 'leefregel' op te stellen of een soort commissie in te stellen. De enige organisatie die zij kenden bestond uit de leiding van de Heilige Geest. Echter heeft het niet lang geduurd of ze

hebben gezien dat er degelijk behoefte bestaat aan organisatie. Het eerste bestuur onder de leiding van Stephanus werd gekozen door de kerk van Jeruzalem (Handelingen 6:1-15). De apostelen waren de vertegenwoordigers van Christus, die door God gezonden was, op aarde. Zij hebben opzieners en diaken aangesteld. Dit was niet nieuw. Rond het jaar 95 waren deze bisschoppen en diaken de opvolger van de apostelen in de Gemeente. Het besef was duidelijk dat ondanks het feit dat de Gemeente onder leiding van de Heilige Geest stond, er duidelijk een behoefte was aan institutionele kaders. Ignatius, de bisschop van Antiochië in Syrië onderscheidde drie geestelijke gezagdragers:

1. de oudsten of presbyters (afgeleid van het woord 'priester')
2. de diaken
3. de bisschoppen

Voor bisschoppen en oudsten dient men grote eerbied te hebben, want dat geeft aan welke houding men tegenover God heeft.

Dit is een over de hele wereld aanvaarde leiderschapstype. De Gemeente wordt geleid door een groep van geordende priesters (voorgangers). Kende de eerste christenen geen lidmaatschap, vandaag aan de dag is het noodzakelijk om de herderstaak uit te voeren.

Het Christendom heeft één universele geloofbelijdenis, de **Apostolische Geloofbelijdenis**:

"Ik geloof in God, de Vader, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde; En in Jezus Christus, Zijn enige geboren Zoon, Onze Heer, die door tussenkomst van de Heilige Geest geboren is uit de maagd Maria, geleden heeft onder Pontius Pilatus, werd gekruisigd, gedood en begraven, Hij is nedergedaald ten helle en op de derde dag opgestaan uit de doden; Hij is opgevaren naar de hemel en zette zich aan de rechterhand van God, de Vader, de Almachtige, vanwaar Hij terug zal komen om te oordelen levenden en doden.

Ik geloof in de Heilige Geest, de Universele kerk, de gemeenschap der Heiligen; de vergeving van zonde; de opstanding van het lichaam en het eeuwig leven. Amen."

Dit werd aangenomen tijdens een concilie gehouden in Nicea, ongeveer 150 n. Christus. Dit is gedaan om 'ketterijen', valse leerstellingen, te voorkomen.

3. DE HEILIGE GEEST EN KERKLEIDERSCHAP

Maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem, en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste de aarde.

Handeligen 1:8

De bekering is niet genoeg om een stabiel evenwichtig Christen leven te lijden.

De oude mens zal proberen om weer de overhand te nemen in het leven van een Christen, als hij niet vervuld is met de Heilige Geest. Continu groeien in kennis en genade van de Here is wat er genoemd wordt, de heiligmaking.

John Wesley, de geestes vader van meer dan 35 denominaties, de Verenigde Methodiste Kerk, hij is de grootvader van het Leger des Heil, De Wesleyaanse Gemeente, de van de Nazarener, Volle Evangelie, de Pinkster gemeente, Hieligheidsbewegingen en de Charismatische vernieuwing. Deze zijn ontstaan uit de grote opwekking in de 18 de eeuw.

De vervulling brengt echter met zich mee dat we gaven van de Heilige Geest krijgen tot diensbaarheid in de gemeente en de gemeenschap.

Ezechiël 37:1 -14:

- a. Eerst worden de beenderen bij elkaar gebracht. – de nodige **eenheid** om te kunnen werken.
- b. De spieren vertegenwoordigen het **Woord** van God.
- c. De huid is de **liefde** de Christenen moeten hebben.
- d. De geest is de **Heilige Geest** die nodig is om te herleven.

Wanneer wij de vijf gedeelten in de Bijbel lezen waar ‘gaven’ worden opgesomd, dan onderscheiden we duidelijk vier categorieën:

1. **Genadegaven** (Rom. 12:6-8 en 1Petr. 4:10-11)
2. **De gaven van Christus voor Zijn**
3. **Openbaringen (manifestaties) Gemeente van de Geest** (Ef. 4:7,11) (1 Cor. 12:1,7-10)
4. **Ambten die God in de Gemeente heeft ingesteld** (1 Cor. 12:28)

Dit zijn de vier groepen van de zg. ‘gaven’, die duidelijk in iets van elkaar verschillen.

1. Genadegaven

Als eerste noemen we de genadegaven (Rom. 12:6-8 en 1 Petr. 4:10-11):

“Wij hebben nu gaven (charisma = gaven of gunsten) onderscheiden naar de genade die ons gegeven is: profetie, naar gelang van ons geloof; wie dient, in het werk der bediening; wie onderwijst, in het onderwijzen; wie vermaant, in het vermanen; wie uitdeelt, in eenvoud; wie leiding geeft, met ijver; wie barmhartigheid bewijst, met blijmoedigheid.”

Van deze gaven wordt gezegd, dat zij in het bijzonder worden toebedeeld overeenkomstig de genade die ons gegeven is, en daarom kunnen wij ze ‘genadegaven’ noemen. We plaatsen ze hieronder nog eens:

1. **Profetie**
2. **Dienen**
3. **Onderwijzen**
4. **Vermanen**
5. **Geven of uitdelen**
6. **Leiding geven**
7. **Barmhartigheid bewijzen of helpen.**

De verzen 1 Petr. 4:10-11 geven een overzicht in een notedop van deze ‘genadegaven’. Zij worden daar gerangschikt in gaven, die tot uitdrukking komen door onze spraak (profetie, onderwijzen, vermanen) en gaven die zich uiten door het verrichten van dienstwerk (dienen, uitdelen, leiding geven en helpen):

“Dient elkander, een ieder naar de genadegave (charisma) die hij ontvangen heeft, als goede rentmeester over de velerlei genade Gods.

Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God; dient iemand, laat het zijn als uit kracht door God verleent.”

2. De gaven van Christus voor zijn Gemeente

De tweede categorie is die van de gaven, die Christus aan Zijn Gemeente op aarde gegeven heeft. Wij vinden ze beschreven in Ef. 4:7, 11:

*“Aan ieder onzer is de genade gegeven naar de mate van de gave (**dorea** = vrije gift of geschenk) van Christus En Hij is het die sommigen gegeven heeft als apostelen, sommige als profeten, sommige als evangelist en sommigen als herders en leraars (juister vertaald: herder-leraar. Dus één ambt) tot opbouw van het Lichaam van Christus*

We hebben gezien dat Christus vier gaven aan Zijn Gemeente gegeven heeft. We zouden ze kunnen noemen ‘de gaven van Christus voor Zijn Gemeente’:

1. **Apostelen**
2. **Profeten**
3. **Evangelisten**
4. **Herder-leraars**

3. Openbaringen (manifestaties) van de Heilige Geest

De derde categorie wordt gevormd door de manifestaties van de Heilige Geest, ‘de geestelijke gaven’, de ‘bovennatuurlijke gaven’ of ‘wondergaven’, zoals men ze in allerlei benamingen heeft genoemd. Men vindt ze beschreven in 1 Cor. 12:1, 7-10:

*“Ten aanzien van de uitingen des geestes (**pneumatikos** = wat de geest betreft, geestelijke manifestaties), broeders, wil ik u niet onkundig laten. Maar aan een ieder wordt de openbaring (**phanerosis** = het laten zien of horen) van de Geest gegeven tot welzijn van allen. Want de een wordt gegeven door de Geest een woord van wijsheid en aan de ander een woord van kennis, krachtens dezelfde Geest; de een geloof door dezelfde Geest en de andere gaven (**charismata**) van genezing door die ene Geest; de een het verrichten van wonderwerkingen, de ander profetie, de een het onderscheiden van geesten, en aan een ander allerlei tongen (talen), aan een ander vertolking van tongen.”*

Opmerking:

Het woord tong (glosa) in het Grieks:is taal. Het heeft te maken met bestaande verstaanbare talen die de Heilige Geest aan iemand geeft om het verspreiden van het evangelie te bewerkstelligen. Op de Pinksterdag heeft de Heilige Geest dit gedemonstreerd, want iedereen, zonder vertaling, kon ze in hun eigen taal horen praten over de grote daden Gods. Let wel, hier is er sprake geweest van de elfen. En er waren ongeveer evenveel talen daar vertegenwoordigd.

Hier noemt de Schrift negen verschillende manifestatie van de Geest:

1. **Woord van wijsheid**
2. **Woord van kennis**
3. **Geloof**
4. **Gaven (charismata) van genezing**
5. **Wonderwerken**
6. **Profetie**
7. **Ondescheiding van geesten**
8. **Tongen of Talen**
9. **Vertolking van tongen (talen)**

4. Ambten in de Gemeente

De vierde categorie is die van de ambten, die God (de Vader) in de Gemeente heeft ingevoerd 1 Cor. 12:28):

“En God heeft sommigen aangesteld in de Gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachtwerkingen, daarbij gaven (charismata) van genezingen, om te helpen, om te besturen, en verscheidenheid van tongen.”

Dit is de representatieve lijst van ambten die acht specifieke soorten bevat, alle genomen uit drie categorieën.

HET HUIS GODS REGELEN OM GASTEN TE ONTVANGEN

Voor het feest begint wordt eerst een begroting gemaakt van wat het gaat kosten. Het huis wordt eerst in orde gemaakt. Eten en drinken besteld. Kortom alles wat nodig is om een feest te organiseren. De gasten moeten niet teleurgesteld raken. Ze moeten naar meer verlangen. We horen graag positieve geluiden over het feest.

Wat moeten we doen voordat we gaan evangeliseren?

1. Het gebouw en perceel netjes en gereed maken om gasten te ontvangen.
2. Een welkom commissie samenstellen (geuniformeerde ushers).
3. Goede muziek en muzikanten.
4. Goede praise team.
5. Een kerkkoor of gospelgroep.
6. Voorbeeldig geklede collectanten.
7. Goede evangelische boodschap.
8. Gebedsondersteuningsgroep
9. Gebedscellen
10. Bijbelstudiekringen
11. Een kerkprogramma (maak een brochure)
12. Tractaten en informatie over de kerk (de geschiedenis en missie).
13. Nazorg werkers
14. Director of Evangelism
15. Director of Christian Education
16. Transport mogelijkheden

Wenken:

1. Een warme welkom voor iedereen en speciaal voor de nieuwelingen.
2. Een krachte zangdienst van drie kwartier.
Geen dode punten in de zang. Omdat de nieuwelingen niet mee kunnen zingen wekt dit irritatie op. Zorg voor zangblaadjes.
3. Korte mededelingen via de kansel (< 5 minuten).
4. Lange mededelingen moeten via een brochure.
5. Korte eenvoudige getuigenissen (1 of twee)

6. Andere kerken niet bespreken (Het Christendom in het algemeen mag wel)
7. Orde in de dienst handhaven (kinderen apart houden)
8. De kerkgangers moeten voorbeeldig gekleed zijn (vooral zij die werken)
9. Ushers bij wie mensen kunnen gaan voor vragen (water, toilet etc.) aanstellen
10. De nieuwelingen weer uitnodigen voor de volgende dienst na de dienst.
11. Bid speciaal voor zij die een nood hebben.
12. Organiseer ook andere niet kerkelijke activiteiten:
 - a. Sportdag
 - b. Discussie avond over actuele onderwerpen
 - c. Korte cursussen over functionele dingen
 - d. Uistapjes

EVANGELISATIE

HET INTRODUCEREN VAN JEZUS AAN ANDEREN

VIJF DINGEN DIE IEDEREEN KAN DOEN

Evangelisatie is niet een specialistische taak voor een paar getrainde mensen, maar is juist de voortdurende verantwoordelijkheid van elke persoon die tot het gezelschap van Jezus behoort.

Elton Trueblood

1. Identificeer zij die buiten de relatie met Jezus Christus zijn.

- ❖ 95 procent van alle Christenen heeft nooit een ziel voor Christus gewonnen.
- ❖ 80 procent van alle Christenen knopen nooit een geestelijk gesprek aan met niet-kerkelijke mensen.
- ❖ 96 procent van de kerkleiders gelooft dat hun kerk sneller zou groeien als ze meer betrokken zouden zijn in evangelisatie.

Bron: Michael Parrott, *Street Level Evangelism*, "Acts Evangelism" (1993), 9-11.

Als we in deze avontuur raken moeten we eraan denken:

1. God is een goede God en Hij zal me nooit roepen om iets te doen zonder mij de kracht te geven om het te doen.
2. God was al bezig deze persoon naar zich toe te trekken lang voordat ik in beeld kwam. (Zie Joh. 6:44)
3. God maakt Zich veel meer zorgen dat die persoon tot Hem komt dan ik zou kunnen; betekent Hij staat klaar om te helpen in de fouten die ik maak.

God werk aan de levens van zij die buiten de kerk zijn en nodigt ons uit om Hem te ondersteunen daarin. Hij heeft mensen geschapen met een verschrikkelijke honger naar Hem en Hij is actief bezig in hun leven om hen tot Hem te trekken.

Ed Stetzer, Breaking the Missional Code

Het identificeren van belangstelling

Rick Warren:

Twee groepen van mensen die het meest open zijn voor geestelijke zaken.

1. **Mensen in overgang.** *Deze zijn mensen die een significante verandering ervaren, het zij positief of negatief.*
2. **Mensen onder spanning.** *"God gebruikt alle soorten van emotionele pijnen om de aandacht van mensen te trekken. De pijn van echtscheiding, de dood van een geliefde, zonder werk zitten, financiële problemen, huwelijk- en gezinsmoeilijkheden, eenzaamheid, schuld en andere stress situaties.*

Sleutel punten:

- ❖ Het leven met God was bedoeld om een avontuur te zijn.
- ❖ Die avontuur houdt in Hem ondersteunen om anderen aan Jezus Christus te introduceren.
- ❖ God heeft ons al de autoriteit gegeven om te doen waarvoor Hij ons geroepen heeft.
- ❖ God wil ons op zijn lijst brengen als “adoptie voorzieners” voor Hem.
- ❖ De mensen die het meest open zijn, zijn de mensen in “Overgang” en “Onder druk”.

2. Bemiddelen in gebed

Op geen enkele andere manier kan de gelovige volledig betrokken worden in Gods werk, speciaal het werk van wereld evangelisatie, als een bemiddelend gebed

Dick Eastman, president of Every Home for Christ

Sleutel punten:

- ❖ Christenen hebben hun geheime wapen ter beschikking.
- ❖ Het geheime wapen is de kracht van het bemiddelend gebed.
- ❖ Bid dat ze ontvankelijk zullen zijn.
- ❖ Bid dat zij worden losgelaten.
- ❖ Bid dat zij reactief zullen zijn.

3. Elkaar kruisen dragen

Alle zielen zijn even dierbaar maar niet alle zielen zijn even strategisch.

Dr. Joe Aldrich, Lifestyle Evangelism

Sleutel punten:

- ❖ Als Christen zijn wij geroepen om ambassadeurs van Christus te zijn, hetgeen betekent dat we niet in een Christen omhulsel moeten leven.
- ❖ Schuld is de verkeerde motivatie om een getuige te zijn. Dit leidt juist tot het bouwen van relaties die bedriegelijk en oppervlakkig zijn.
- ❖ De correcte motivatie om een getuige te zijn is een juiste reactie op de Grote Opdracht in de geest van het Grote Gebod. Dit leidt tot de juiste liefde voor anderen en een voortdurende toewijding aan hen, ongeacht hoe snel zij ontvankelijk worden voor geestelijke bekering.
- ❖ Gods timing is perfect. Vaak raken we ontmoedig omdat onze vrienden niet direct resultaten produceren. Als we nauwgezet de Heilige Geest volgen, zal Hij ons leiden tot waar wij tot onze vrienden moeten praten over Christus.

Het kan de eerste dag zijn waarop we hem ontmoeten, het kan ook maanden nadien zijn.

- ❖ Alleen wanneer we vaart verminderen zullen we de tijd vinden om door te brengen met de niet-Christenen in het leven van liefde en vriendschap waartoe God ons geroepen heeft.

4. Uitnodigen

Hoe zal ik me voelen tijdens het oordeel, als een groot aantal gemiste mogelijkheden die ik heb laten liggen voor mij verschijnen en mijn verontschuldigen voorwendsels van mijn lafheid en trots schijnen te zijn.

Dr. W. E. Sangster

Sleutel punten:

- ❖ Uiteindelijk kiezen we wel of niet om God te ondersteunen in het zijn van “adoptie voorziens”.
- ❖ Er zijn grote voordelen die op onze weg komen wanneer we God ondersteunen in het zijn van “adoptie voorziens”.
- ❖ De Geest zal je duidelijk maken..
- ❖ U kunt dit doen.

Evangelisatie is een roeping, geen keuze

Stefen Paas

Stel, je bent lid van een kerk en actief in het evangelisatiecomité. Je vergadert trouw elke week, jaar in jaar uit, en denkt mee over het organiseren van evangelisatieacties. Het vergaderen gaat uitstekend. Alleen willen die acties nog niet echt vlotten. Wat gaat er mis? Waar zijn de enthousiaste vrijwilligers? Waar blijft de spirit?

past het Evangelie nog wel bij de Surinaamse cultuur? We krijgen regelmatig te maken met problemen waar veel kerken tegenaan lopen als het gaat om evangelisatie.

„Veel kerken ervaren een kloof tussen henzelf en de wereld,“ zegt Stefan Paas. „Ze weten niet hoe ze mensen buiten de kerk moeten bereiken. Soms kijken ze met wantrouwen naar evangelisatie in andere kerken. ‘Dat ‘hijgerige gedoe’, de ene evangelisatieactie na de andere te moeten organiseren’. En daarbij komt de angst om de stilte, de rust en de vertrouwelijke omgang met God kwijt te raken.“

Een roeping

Maar het wel of niet evangeliseren is niet de vraag, vindt Stefan Paas. „Evangelisatie is geen hobby die de kerk erbij doet. Het is een roeping. De kerk is er voor God en Gods zaak met de wereld. Dat betekent volgens de Bijbel: betrokkenheid met zondaren. Die zaak moet de kerk zich dus ook aantrekken als zij in dienst van God wil staan. Het hoort bij haar identiteit: het DNA.“

Alle kerken hebben die roeping. Alleen de vorm moet de kerk zelf bepalen. Hiervoor is volgens Paas een groeiproces nodig. „Zoals een kind zijn eigen identiteit ontdekt in het volwassen worden, ontdekt een kerk dit in het missionair gemeente zijn. Wie ben je en wie wil je zijn voor God?“

Twee punten zijn hierbij heel belangrijk volgens de evangelisatieconsulent. Ten eerste: hoe ervaren je eigen kerkleden het geloof en de kerk? „De meeste buitenkerkelijken worden door hun contact met christenen meegenomen naar de kerk. Wanneer een christen ervan overtuigd is dat zijn kerk wat te vertellen heeft en dat die boodschap iets doet met de levens van mensen, dan is er een grote stimulans om mensen van buiten de kerk mee te nemen. Maar als christenen de kerk ervaren als ‘levertraan’ - het is wel gezond maar niet echt lekker - dan gebeurt er weinig.“

Open activiteiten

Als tweede punt noemt Paas de kerkelijke activiteiten. Hoe kan de kerk die zo organiseren dat jij je collega, je vriend of je buurman mee kunt nemen, zonder zelf met kromme tenen te zitten. „De eredienst is daarvoor eigenlijk de plek,“ zegt Stefan. „Maar het is misschien beter om te beginnen met een aantal open activiteiten. Zoals een jaarlijkse **gemeentedag** of een **volleybalavond**. Mijn ideaal is dat kerken niet zoveel extra's hoeven te doen om buitenkerkelijken aan te trekken. Het gaat er niet om hoeveel dingen je doet, maar hoe je de dingen doet.“

„Heel veel kerken kunnen hier nog in veranderen, en dat is geen makkelijke opgave. Ik vroeg eens iemand uit Oost-Europa hoe het komt dat zoveel kerken in Nederland moeite hebben met missionair bezig zijn. Hij antwoordde: ‘Jullie zijn veel te tevreden met jezelf’. Ik ben bang dat hij gelijk heeft. Voordat je als kerk aan verandering toe bent, moet je eerst beseffen dat het niet goed gaat. Dat is moeilijk. Bij bekering werkt het ook zo. Pas als je jouw gebrokenheid belijdt, maak je plaats voor een keerpunt.“

Niet verslagen

„In die zin word ik ook weer bemoedigd door de kleine kerkjes in de grote steden. Deze kerken bestaan vaak uit oudere mensen. Van veel van die mensen kun je niet verwachten dat ze nog allemaal nieuwe dingen gaan proberen. Zij hebben hun sporen verdiend. Ze bleven trouw in tijden waarin heel veel mensen zijn weggegaan en hebben de kerk draaiende gehouden. Daar heb ik diep respect voor. Toch zijn ook veel van deze kerken bezig met hun roeping. Zij zijn misschien geslagen, maar nog lang niet altijd verslagen.“ „Dat maakte ik mee bij een klein kerkje in de buurt van Leidsche Rijn, een nieuwbouwwijk aan de rand van Utrecht. Veel mensen binnen deze kerk waren overtuigd dat hun kerk zich moest splitsen naar de nieuwbouwwijk, omdat hier anders geen kerk zou zijn. Dat zou betekenen dat de paar jonge gezinnen die de kerk nog had, met de nieuwe kerk mee zouden gaan. Ik zat naast een oudere man tijdens een van de besprekingen en vroeg wat hij daarvan vond. Hij zei: ‘Dat vind ik heel erg, maar het moet wel gebeuren’. Dat is toch klasse?’“

Maartje Steenkamp

Wat zoeken buitenkerkelijken in een kerk?

1. Gemeenschap

Als ze naar de kerk gaan, zien ze een groep mensen die iets heeft dat zij niet hebben. Iets dat hen samenbindt. Daar worden ze nieuwsgierig naar: wat zou daar achter zitten? Zo komen ze, als het goed is, uit bij de Here Jezus.

2. Levenshulp

Veel mensen zijn al spontaan aan het zoeken naar de zin van hun leven. Ze hebben wel eens in de Bijbel gelezen of over het geloof gehoord. Maar waar gaat het nu precies om? Dus zoeken ze naar hulpmiddelen bij het uitleggen van de Bijbel of bij het beantwoorden van vragen in hun leven. Op dit punt kunnen mensen in kerken veel te bieden hebben als ze daar de moeite voor nemen.

3. Acceptatie

Ze zijn hier blij met mij! Dat mensen zich welkom weten in de kerk en leren dat ze aanvaard zijn in Christus. Het is belangrijk dat ze tegelijkertijd beseffen dat dit een wonder is. Dat Jezus daarvoor heeft moeten sterven. Niet omdat je zo aardig bent, maar door Gods genade. Als mensen dit meemaken, dan herkennen ze dat ook.

4. Echte ervaring

Merken dat je God en mensen écht kunt ontmoeten. De ervaring dat je bent opgenomen in iets hogers dan jezelf, dat je een naam kunt geven en kunt aanbidden. Een God Die heilig is en tegelijk dichtbij.

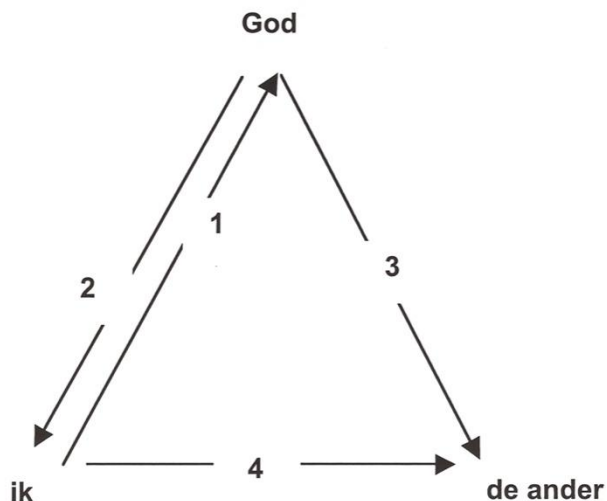
„De Heilige Geest is al met mensen bezig geweest die voor het eerst in een kerk komen,“ zegt Stefan Paas. „Daarom mag je er ook op vertrouwen dat er, met een eenvoudige stijl en veel nadruk op een werkelijke ontmoeting met

Bidden en evangelisatie

“Spreek eerst met God over mensen, voordat je met mensen over God spreekt”. Een gouden regel voor zowel gemeenteleden die gemakkelijk evangeliseren als voor hun aarzelende geloofsgenoten. Niet alleen het toepassen is boeiend, ook het bedenken wat bidden teweeg kan brengen. Een aantal gedachten als opstapje.

God eerst

God heeft de wereld meer lief dan ik ooit kan opbrengen. Hij trekt niet-christenen al lang met zijn liefde en zijn Geest. Als ik tijd neem voor voorbede, probeer ik dit als eerste te beseffen. Ik ben niet de eerste die deze persoon het evangelie wil brengen. Er zullen waarschijnlijk al andere mensen mee bezig geweest zijn: ouders, een leerkracht, een biddende oma, een zondagschoolleider... Heeft iemand niet gemiddeld 7 contacten met christenen op zijn weg tot geloof? Maar bovenal gaat Gods hart al vanaf de bevruchting uit naar zijn geliefde schepsel. Ik hoef dus God niet attent te maken, als het ware wakker te schudden. Ik kan beginnen Hem te prijzen voor zijn trouw en verlangen (pijl 1). Ik kan me ontspannen bij de gedachte dat Hij allang bezig is; ik mag een bijdrage leveren. Het evangelisatiegesprek waar ik voor bid wordt dus ook niet mijn succes (of mislukking); ik - en anderen voor en na mij - reiken iets aan. Als puzzelstukjes in iemands zoektocht naar de zin en de bron van het leven. En juist omdat God al langer bezig is, wil ik biddend afstemmen op Hem, op de weg die Hij bewandelt.



Luisteren

De tweede pijl wijst op die afstemming. Als ik bid voor het behoud van deze persoon, wil ik gevoelig zijn voor de stem van God (Woord en Geest; woorden en impressies). In de verwachting dat God mij wil leiden en inzetten in Zijn proces.

Omdat luisteren best moeilijk is, is het voor mij een pré om in een groep te bidden, bijvoorbeeld in een gebedstrio. Dan kun je elkaar aanvullen en bevragen of zij al luisterend indrukken hebben opgedaan. De mensen die we met het evangelie willen bereiken zijn kostbaar en kwetsbaar. Daarom wil ik zoeken naar een goede weg.

Voorbede

De concrete voorbede (pijl 3) wordt in de loop der jaren voor mij minder belangrijk. Want, nogmaals, God wil allang dat deze persoon Jezus leert kennen als zijn Heiland. Maar ik mag me bij dat verlangen aansluiten. Uitspreken hoe heerlijk het voor hem zou zijn als hij hoop, kracht en liefde in Christus ontdekt. Zijn bestemming en daarmee innerlijke vrede in Zijn Schepper vindt. Daarom bid ik niet alleen voor mijn ontmoeting,

maar ik verlang dat ook ontmoetingen met anderen, artikelen, een radio- of tv-programma iets mag aanreiken. “Heer, geef deze persoon volop kans om zicht op U te krijgen en mag ik op Jezus’ manier met hem omgaan – geef mij Uw liefde en wijsheid”.

Mijn houding

En daarmee komen we bij de vierde pijl. Al biddend ontmoet ik God en adem Zijn Geest, Zijn karakter in. Ik wil zo geduldig zijn als mijn hemelse Vader en zo liefdevol als Zijn Zoon en zo krachtig als Zijn Geest. Dat vraagt overgave, open zijn voor vorming en snoeien. Overgave lukt nog wel, maar op snoeien zit ik niet te wachten. Ik heb haast om vrucht te dragen. De tijd dringt. Van mij, voor de ander. Voor God?! Hier bereik ik al snel de grenzen van mijn denken en voelen. God is zo anders en groter. Zijn geduld én trouw zo bijzonder! En daarom moet ik nodig met Hem spreken voordat ik met anderen over hem spreek. Waarom doe ik het dan eigenlijk zo weinig?

Bijbelgedeelten: Psalm 139, Johannes 15 en 16, Hosea 11

Gavengerichte Evangelisatie

Evangelisatie in de 21e eeuw

Christian Schwarz en Peter Wagner melden dat 10 % van de gemeenteleden de gave hebben van evangelisatie. Een boeiend gegeven. Zóveel mensen die gemakkelijk contact leggen met anderen om hen dichterbij Jezus te brengen. Deze mensen moeten voor deze belangrijke taak vrijgesteld worden en dus niet belast met teveel andere taken. Wie zijn zij en hoe zit het met de andere 90%?

Paradijs

Het boek dat me de laatste jaren het meest geïnspireerd heeft rond evangelisatie is “Gesprekken in het paradijs” van Mirjam Obermeyer. Mirjam verhaalt hoe zij de tuin van haar nieuwe huisje openstelt voor voorbijgangers. De tuin is door aanleg en aankleding iets bijzonders. Dat blijkt wel uit de kop van een krantenartikel bij de opening ‘even uitrusten in het paradijs’. Ze schenkt thee aan vermoeide fietsers, ontvangt natuurliefhebbers en komt in contact met dorpsbewoners die het initiatief toejuichen. De gesprekken gaan wat Mirjam betreft ook over haar Schepper en Heiland.

Lef

Het boek ademt het gavengerichte helemaal uit. Omdat Mirjam haar droom van een weldadig plekje uitleeft en die droom/tuin wil delen met anderen, ontstaat er hartscontact. Zij is er vol van en dat straalt ze uit. Daar reageren mensen op, zeker als de eigenaar niet trots loopt te zijn, maar zelf de koekjes voor bij de thee bakt en uitdeelt. Gods zegen op die contacten is merkbaar. Mirjam heeft lef om haar droom te verwerkelijken. Een droom waarover haar God Heer is. Hoe zit dat met mij, met u? In het begin dacht zij regelmatig: waar begin ik aan, maar ze zette door, stapje voor stapje. Men zegt wel eens dat leven het meervoud van lef is. Mirjam verlangde er naar dat Leven te delen met wie het nog niet kende.

Evangelist?

Behoort Mirjam nu tot de 10 of tot de 90%? Dat hangt van de definitie van gave van evangelisatie af. Daarin ligt een accent op het vrijmoedig uitleggen van het evangelie en uitnodigen tot het zogeheten ‘zondaarsgebed’. Of Mirjam daar aan voldoet? Misschien niet, maar ze is wel gavengericht missionair bezig. En gelukkig doorbreekt ze met haar verhaal de associatie van ‘evangeliseren = zeepkistje’. Haar hart gaat uit naar God en

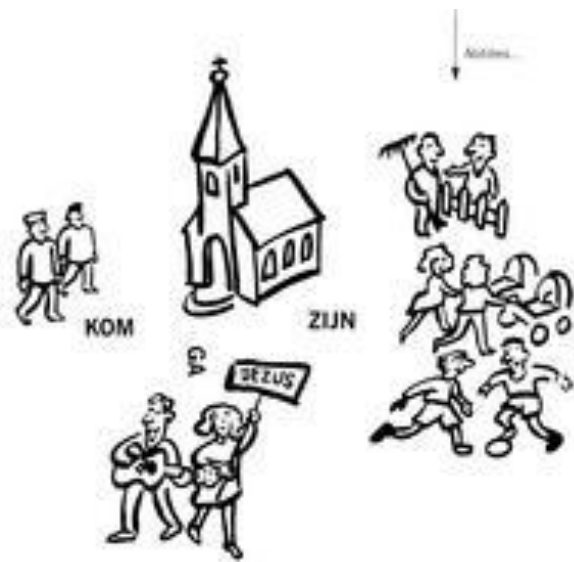
naar mensen. Ze leeft zich uit, maar niet egoïstisch. Ze woekert én geniet van haar talenten. En anderen genieten mee, komen tot rust, tot een gesprek. Laten er meer Mirjams opstaan!

Behoeftegericht

In de Alpha-cursus zie ik hoe allerlei mensen hebben geleerd mee te werken naar hun gave en passie. Als gastheer/vrouw, kok, muziekbegeleider, bidder, gespreksleider. Personen die zich eerst niet konden voorstellen dat evangelisatie zo inspirerend kan zijn. Die hebben ontdekt dat – ook buiten de Alpha-cursus – een sleutel ligt bij het willen dienen van de ander Om met Schwarz te spreken: behoeftegerichte evangelisatie. En is dat niet de basisgedachte van 2 Cor 4:5: 'Wij prediken niet onszelf, maar Jezus Christus als Here, en onszelf als uw dienaren om Jezus' wil.

Drie strategieën voor evangelisatie

Om tegemoet te komen aan de behoeften van mensen, die verschillende houdingen hebben tegenover het geloof en de concrete uitdrukkingsvormen daarvan, hebben we verschillende evangelisatie-strategieën nodig. We behandelen hier drie strategieën die elkaar aanvullen. Ze kunnen worden gekenmerkt door de termen KOMEN, GAAN en ZIJN.



A. Komen

Mensen worden uitgenodigd voor onze diensten en activiteiten in kerken en gemeenten. Laten we ze goed ontvangen.

- Diensten en bijeenkomsten hebben een grote, wervende potentie in zich.
- Gezinsdiensten zijn zeer geschikt om mensen van alle leeftijden bij elkaar te krijgen.
- Doop, belijdenis, huwelijksinzegening en begrafenis geven onverwachte contactmogelijkheden, als de leden van de gemeente in staat zijn de contacten en kansen te benutten.
- Doelgroepgerichte en leeftijdsgerichte activiteiten geven grote mogelijkheden.
- Zang en muziek zijn ook aantrekkelijk voor mensen met een onduidelijke houding tegenover het geloof.

De lijst kan nog veel langer gemaakt worden, maar de meeste mensen komen niet, om verschillende redenen. Laat ik iets vertellen over een gesprek dat ik hoorde. Een gemeente had een leuk gospelproject voor kinderen. Tweederde deel van de kinderen kwam van onkerkelijke huize. Verschillende pogingen om contact te krijgen met de ouders hadden tot niets geleid.

Kari en ik werden gevraagd om een thema-avond te houden over communicatie in de familie, vanuit het boek "Sammen in kjaerlighet". We zeiden ja en stuurden de avond, wijs geworden door eerdere ervaringen, in een neutrale richting. We gebruikten stof uit de dagelijkse praktijk, de psychologie en de bijbel. Vergeving stond centraal in het gesprek, met Jezus als voorbeeld.

In de pauze hoorde ik een gesprek tussen twee ouders, die duidelijk niet gewend waren naar de kerk te gaan. 'Dat was mooi', zei de één, 'maar ook wel een beetje vreemd. Dit is de eerste keer dat ik heb gehoord dat de kerk dezelfde vragen behandelt waar wij gewone mensen ons mee bezig houden.'

Eerst vond ik het ontmoedigend om dat te horen. Ik had het al vaker gehoord en ik vind het pijnlijk voor alle welgemeende verkondiging. Daarna nam het optimisme de overhand. Hier stonden twee mannen, niet gewend aan kerkelijk engagement, en ze zeiden dat het goed was! Ze wilden meer weten van dat wat hun raakte in het dagelijks leven.

Na deze avond werd een gespreksgroep gestart, waar ze meer ontdekten van wat de bijbel zegt over het samenleven in het gezin. Ze leerden ook verschillende christenen kennen.

We hebben grote mogelijkheden om mensen iets te geven wat ze nodig hebben, op de plaats waar ze zijn in het leven! Vaak voltrekken zich kleine veranderingen, voor er meer zal gebeuren, doordat mensen alleen maar KOMEN.

B. Gaan

Door hen op te zoeken komen we in contact met nieuwe mensen. Straatevangelisatie, huisbezoek, en nieuw-ingekomenenbezoekwerk geeft grote mogelijkheden. Deze vorm fungeert vooral goed bij de jeugd. Voor hen is proclamatie en duidelijke taal natuurlijk. Team-evangelisatie heeft nieuwe inhoud gekregen door ijverige jongeren van bijbelscholen en gemeenten.

Het evangelie wordt doorgegeven en het gerucht over Jezus wordt levend gehouden doordat mensen getuigen van Christus ontmoeten. Enkelen komen tot geloof en sommigen doen 'op de achtergrond' mee in de centrale activiteiten van de gemeente.

De stad, de straat, het restaurant en de discotheek zijn de arena's voor veel van de jeugdcultuur. Daar voelen jongeren zich thuis, daar zijn ze veilig, op hun terrein. Het evangelie heeft een gezicht nodig in deze milieus. Drama, muziek en pantomime zijn uitstekende communicatiemiddelen die aansluiten bij de taal en de uitdrukkingsvormen waar jongeren aan gewend zijn. Verschillende zintuigen worden aangesproken en de presentatie van het evangelie wordt uitgetild boven de stereotype verkondiging die begrensd is door woorden. De ontmoetingsplaatsen op de straat zijn uitgangspunt voor meer diaconale aspecten door vriendschap, uitnodiging voor nachtcafé's, gespreksgroepen, concrete hulp voor hen die met hun leven worstelen, enzovoort. Veel, veel meer kan er gezegd worden over dit belangrijke werk.

C. Zijn

Velen voelen zich niet thuis in de christelijke wereld, vanwege de taal, de manieren van samenzijn of eerdere ervaringen. Zij worden niet bereikt door te KOMEN of doordat wij GAAN. Ten aanzien van deze mensen worden we uitgedaagd nieuwe ontmoetingsplaatsen voor het evangelie te scheppen, midden in hun eigen wereld, waar

ze zijn. Dat betekent dat we onze 'veilige zone' in de kerk of gemeente waar we de spelregels kennen en beheersen, moeten verlaten, en iets nieuws moeten creëren samen met mensen in het dagelijks leven.

Op de een of andere manier is dit duidelijk en simpel. Maar als het erop aankomt is het christelijk werk met deze vragen nooit systematisch aan de slag gegaan. Terwijl het grotendeels draait om KOMEN en GAAN.

Jezus was niet afhankelijk van speciale gebouwen of arrangementen. Hij ging zitten bij de bron en sprak met de vrouw en ging met Zacheüs mee naar huis. Hij bleef 's nachts op en sprak met Nicodemus, die zich schaamde om overdag in zijn gezelschap gezien te worden. Jezus en zijn discipelen ontmoet-ten mensen midden in hun wereld en er ontstonden nieuwe ontmoetingsplaatsen rondom hen. Het huis stond de eerste eeuw centraal in de verspreiding van het evangelie.

Het geleefde leven

De betekenis van ons leven staat geheel centraal. Het is gevaarlijk het verbale getuigenis over te waarderen ten opzichte van het geleefde leven en proclamatie belangrijker te vinden dan het gesprek. Dit wordt vaak beweerd omdat de verkondiging bij Paulus en bij Petrus zo'n grote rol speelde.

Als we maar niet vergeten dat ze geroepen en uitgerust waren tot apostolische dienst. Nergens worden de nieuwe christenen uitgenodigd om in de synagoge of op de markt van hun geloof te getuigen. Wat ze te horen krijgen is dit: 'Wandelt als kinderen des lichts' (Efeziërs 5:8). Gij schijnt 'als lichtende sterren in de wereld' (Filippenzen 2:15). 'Keer terug naar uw huis' (Lucas 8:39). 'Onze brief zijt gij... kenbaar en leesbaar voor alle mensen' (2 Korintiërs 3:2). 'En dat gij een goede wandel leidt onder de heidenen' (1 Petrus 2:12). 'Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend' (Filippenzen 4:5).

In Matteüs 13:37-38 verklaart Jezus de gelijkenis van de zaaier en zegt: 'Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk; het onkruid zijn de kinderen van de boze.'

De eerste keer dat dit vers me opviel, was ik ontzettend blij. Wij horen bij het Koninkrijk, wij zijn het goede zaad, met ons hele leven. Jezus heeft ons bewust gezaaid als gezinnen en als enkeling, precies waar we zijn: in onze buurt, op ons werk en in onze familie. Gods rijk komt dichtbij door ons. Jezus bevrijdt ons hiermee uit de verbale gevangenschap waar velen van ons zich in bevinden, omdat we denken dat we de dingen niet op de goede manier en op het goede ogenblik zeggen. Jezus geeft ons een schouderklopje en zegt: 'Leef maar. Laat Mij door jou leven, door jou schijnen...'

Driemaal verloren en driemaal gevonden

In het hart van het Lucas-evangelie (hoofdstuk 15) vinden we direct na elkaar drie gelijkenissen van Jezus die we stuk voor stuk als aspecten van evangelisatie zouden kunnen opvatten. Je zou ze kunnen typeren met achtereenvolgens zoeken, opruimen en ontvangen. En voor welk 'model' je ook kiest: het eindigt altijd met een feest.



De gelijkenissen worden voorafgegaan door mopperende schriftgeleerden die in Jezus' richting het verwijt uiten: 'Deze ontvangt zondaars en eet met hen' (Lucas 15:2). Wat een fantastische zin is dat toch eigenlijk! Als je mensen ontvangt en met hen eet, betekent het dat je werkelijk bij hun leefwereld hoort. Je bevindt je niet in een of andere (christelijke of kerkelijke) subcultuur, maar bent verbonden met de wereld om je heen, zodanig dat mensen zich bij je op hun gemak voelen. Wat zou het een hoop 'pre-evangelisatie' schelen als we als christenen al met een zekere vanzelfsprekendheid 'gewoon' in-de-wereld-maar-niet-van-de-wereld leefden.

Dat als opmerking vooraf, maar nu naar de gelijkenissen. De vertalers betitelen deze achtereenvolgens als het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon. Persoonlijk voel ik meer voor de titels het gevonden schaap, de gevonden penning en de gevonden zoon. Want daar gaat het om: niet dat mensen verloren gaan, maar dat ze gevonden worden!

Maar ik wil nog een stap verder gaan, want de eigenlijke titels zouden moeten luiden: de zoekende herder, de zoekende vrouw, de zoekende vader. Het wonder waarvan Jezus middels deze gelijkenissen getuigen wil is immers niet dat wij mensen verloren zijn (want dat is geen wonder!), maar dat God naar ons zoekt: dat is het grote wonder van het evangelie!

God lijdt verlies

In deze gelijkenissen is God degene die verlies lijdt door ons kwijt te zijn en is Hij degene die kosten noch moeite spaart om u en mij terug te vinden. Hij wil niemand verliezen! Daarom is het goed om vast te stellen dat alle zending en alle evangelisatie begint in het hart van God. Wie geen herdershart heeft zoals Hij, is niet toegerust voor de taak van 'evangelist'.

In de toepassing zouden de diverse aspecten uitgewerkt kunnen worden aan de hand van de volgende suggesties:

Aspect 1: Zoeken

Zoeken betekent bewust op zoek zijn naar een bepaald iets of iemand. Dat is dus wat anders dan alle deuren of brievenbussen langsgaan of op een winkelcentrum of in een park een grote groep mensen in één keer aanspreken. Allemaal methoden die zeker hun nut en functie op bepaalde tijden en plaatsen kunnen hebben. Maar zaaien in het algemeen zonder eerst te letten op waar de vruchtbare aarde is kan ook een te snel alibi zijn om je niet grondig voor te bereiden. Ik bedoel dit: zouden we ons niet uitermate moeten inspannen om de 'onbereikte groepen' binnen onze samenleving te lokaliseren?

Aspect 2: Opruimen

In het verhaal van de vrouw die de schelling verliest, wordt het huis 'gekeerd' om te vinden. Alles wat 'in de weg' staat gaat opzij. Er bestaan voor mensen 'van buiten' heel wat hindernissen om het evangelie te zien zoals het werkelijk is en dit model van evangeliseren legt de nadruk op het uit de weg ruimen van die hindernissen. Tijd voor 'grote schoonmaak' in ons kerkelijk en ons persoonlijk leven! Herkennen wij bij onszelf iets van de passie van de apostel Paulus als hij schrijft 'alles te verdragen om geen hindernis voor het evangelie van Christus op te werpen' (1 Kor. 9:12b)?

Aspect 3: Ontvangen

Soms houden we een evangelisatieactie en komen er (tot onze verrassing?!) mensen tot geloof. Soms brengen anderen ineens niet-gelovige vrienden of burens mee naar de kerk. Hoe is dan onze ontvangst? Zijn we er eigenlijk wel op voorbereid? Zijn er structuren die ervoor zorgen dat nieuwe mensen zich welkom weten en wegwijs worden gemaakt? Ook onze kerken zitten vol met 'oudste zonen'! En ook die moeten worden bekeerd!

Feest

Nog één opmerking tot slot. Alle drie de gelijkenissen eindigen identiek: de vinder roept anderen (vrienden en burens, slaven) erbij om te delen in de blijdschap en feest te vieren, zoals, zegt Jezus, er blijdschap is in de hemel over één zondaar die zich bekeert. Dat leert ons twee dingen:

1. Elk mens is God een feest(je) waard. Dat zegt iets over onze waarde. Zo waardevol ben ik voor Hem: het beste kleed, de mooiste ring en het gemeste kalf verkondigen stuk voor stuk Gods vreugde over mijn thuiskomst. Wat een boodschap om door te mogen geven!
2. Als blijdschap en feestvieren zo typerend zijn voor de hemel dan zou dat ook moeten gelden voor Gods huis hier op aarde, de gemeente. Zouden we daaraan vooral onze levenspraktijk en ons kerkelijk leven niet moeten toetsen: worden ze getypeerd door diezelfde blijdschap en feestelijkheid? Dat lijkt me een vierde en misschien wel belangrijkste 'brainstormsessie' van de evangelisatiecommissie waard.

Mensen op zoek naar God

Evangelisatie in de 21e eeuw

Af en toe kijk ik rond zeven uur 's avonds naar de tv-quiz 'Get the picture'. De vragen zijn veelal licht verteerbaar. Dat past goed na de warme maaltijd. Na elk goed antwoord wordt een deel van een persoon (of voorwerp) zichtbaar. Sommige kandidaten zijn erg goed in dat onderdeel en herkennen de persoon al na vier of vijf rondes. Anderen – zoals ik – doen daar veel langer over; voor hen moeten meer vragen beantwoord worden, voordat ze inzien wie de persoon achter de antwoorden is. En daarin zag ik een parallel met evangelisatie.

Vragen en antwoorden

Bij evangelisatie gaat het om de ander te helpen zicht te krijgen op Jezus. Voor de een is Hij een heel onbekend persoon, voor de ander iemand van wie ze wel wat afweten. Rond het christelijk geloof bestaan er ondertussen allerlei vragen, bewust of onbewust. Vragen over de betrouwbaarheid van de bijbel, de wonderen van Jezus, God en het lijden, christelijke levensstijl, et cetera. Bij cursussen als de Alpha-cursus, De Mens, Oriëntatiecursus Christelijk Geloof of Emmaüs worden per avond een aantal van die vragen behandeld. En hopelijk vinden de cursisten dan antwoorden of delen daarvan. Maar uiteindelijk gaat het bij het christen worden niet om een complete set van antwoorden. Ons geloof is geen denksysteem, maar een relatie. En daarom gaat het meer om de persoon achter de antwoorden dan om de antwoorden op zich.

Ruimte voor vragen

Ons geloof kan tegen een stootje. Want we geloven in een levende Heer. Wij hoeven Hem niet te verdedigen. Hijzelf is betrouwbaar en komt naar mensen toe, ook vandaag nog.

Daarom kunnen we mensen van harte uitnodigen om met hun vragen en opmerkingen te komen. Laten we luisteren, proberen hun vraag te begrijpen. Waar we iets van een antwoord weten, kunnen we hun dat doorgeven. Maar belangrijker – en ook veel meer ontspannen – is hen te verwijzen naar God zelf. Daarmee bedoel ik dat we veel meer moeten beschrijven wat Gods karakter is dan Zijn daden te verklaren. Dat laatste is soms heel moeilijk. Het eerste is een vreugde en een verwondering: God die trouw blijft aan een schepping, waarvan wij in de ons geschonken vrijheid een zootje maken. God die het met ons ziet zitten, ondanks alles: wat een genade en hoop! God die boos kan worden over de eigenwijsheid van mensen en hun onrecht.

Een andere kant om met hun vragen om te gaan, is hen aan te bevelen de vraag rechtstreeks aan God voor te leggen. Vroeger vond ik dat heel spannend: zou er dan wat gebeuren? Maar gelukkig heb ik de Vader meer leren kennen: Hij verlangt naar contact met zoekers. Is zijn naam niet ‘Ik zal er zijn’?

Non-verbale antwoorden

Vragen kunnen aanleiding zijn tot stevige discussies, verwarring of betweterij. Paulus – toch niet de geringste als het ging om kennis – gaf er de voorkeur aan om niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht te spreken. Een intrigerende stellingname. Hij weet dat het geloof meer dan een overtuiging moet zijn. Gods liefdevolle kracht wil in ons werken. Zijn uitspraak bepaalt ons ook bij onze stijl van luisteren en antwoorden. Proeven de vragenstellers bij ons iets van die liefde, trouw en geestkracht van de Heer. Laten we hen uitpraten, is geen enkele vraag belachelijk, respecteren we hun zoeken en vragen, accepteren we dat onze antwoorden soms niet als hulp ervaren worden?

Eigenlijk houdt dat me het meest bezig: niet wát zou Jezus antwoorden, maar hoé? Hij gebruikte geen overtuigingskracht om mensen met slimme en gedegen antwoorden vast te zetten, maar geestkracht om mensen met dienstbare en genadige antwoorden vrij te zetten.

Zes evangelisatie-stijlen

Bent u ook zo jaloers op die mensen die zo maar huis aan huis aanbellen om met wildvneemden over God te praten? Of die elk gewoon gesprek weten om te buigen tot een gelegenheid om over Jezus te vertellen? Dat hoeft niet, vindt Martin Hoffmann. Want er zijn meer manieren om het evangelie door te geven. Kies gewoon de stijl die bij je past.

Niet te geloven, zoals Erik dat doet! Als hij iemand leert kennen, zit hij al binnen een paar minuten over Jezus te praten. En dan ook nog op een heel natuurlijke en ontspannen manier. Daar breng ik niets van terecht.

Als ik eraan denk, hoe Jeroen bij de laatste open avond met de mensen van zijn groepje heeft zitten discussiëren..! Hij bracht aan de lopende band goede argumenten voor het geloof naar voren. Zelfs op de moeilijkste vragen had hij iets zinnigs te zeggen. Als ik zulke gesprekken moet voeren staat het zweet me in de handen. Dan voel ik me volledig in de verdediging gedrongen.

Deze twee voorbeelden illustreren hoe een aanstekelijk geloof eruit kan zien. Met de

nadruk op 'kan'. Want om een aantrekkelijke, evangeliserende levensstijl te hebben, hoef je echt niet per se op Erik of Jeroen te lijken.

Palet van kleuren

Veel christenen hebben de neiging om een missionaire levenshouding alleen in verband te brengen met spectaculaire acties of een opvallende persoonlijke stijl. Wie niet voortdurend anderen aanspreekt over het geloof, en niet langs de deuren gaat om het evangelie te prediken, schiet tekort in missionaire gedrevenheid. Zo eenvoudig is dat. En vaak volgt er dan een verzuchting over het gebrek aan 'liefde voor de verlorenen'. Begrijp me niet verkeerd: het is goed onszelf kritisch te bekijken, en ons af te vragen of we ons niet schuldig maken aan een vrome vorm van gemakzucht, door warmte en veiligheid te zoeken in de kring van de gemeente, terwijl buiten mensen geestelijk gesproken naar de haaien gaan. Echter: wie een wervende vorm van christen zijn gelijkschakelt met een paar stereotype vormen van gedrag, heeft niet in de gaten hoe breed het palet van kleuren is, dat God inschakelt bij de verkondiging van zijn heil.

Ontspannen evangeliseren

Veel christenen hebben de neiging om een missionaire levenshouding alleen in verband te brengen met spectaculaire acties of een opvallende persoonlijke stijl. Wie niet voortdurend anderen aanspreekt over het geloof, en niet langs de deuren gaat om het evangelie te prediken, schiet tekort in missionaire gedrevenheid. Zo eenvoudig is dat. En vaak volgt er dan een verzuchting over het gebrek aan 'liefde voor de verlorenen'. Begrijp me niet verkeerd: het is goed ons-zelf kritisch te bekijken, en ons af te vragen of we ons niet schuldig maken aan een vrome vorm van gemakzucht, door warmte en veiligheid te zoeken in de kring van de gemeente, terwijl buiten mensen geestelijk gesproken naar de haaien gaan. Echter: wie een wervende vorm van christen zijn gelijk-schakelt met een paar stereotype vormen van gedrag, heeft niet in de gaten hoe breed het palet van kleuren is, dat God inschakelt bij de verkondiging van zijn heil.

Motivatie of frustratie

Een aantal christenen is gemotiveerd voor evangelisatie. Een aantal is gefrustreerd door evangelisatie. Soms zijn christenen zowel het een als het ander: gemotiveerd om te evangeliseren - maar tegelijkertijd hebben zij frustrerende ervaringen op dat gebied.

De grote opdracht

De opdracht om het Evangelie door te geven, wordt niet voor niets "de grote opdracht" genoemd. Het is een bevel! In de slothoofdstukken van de evangeliën staat in de gebiedende wijs: Maakt alle volken tot Mijn discipelen, verkondigt het Evangelie aan de ganse schepping, de bekering tot vergeving van zonden moet alle volken gepredikt worden. We hebben dus geen optie. De vraag is echter: Hoe reageer je op deze opdracht? Beschouw je de Opdrachtgever als je vriend (voor wie je graag iets doet) of als een dwingeland (voor wie je tegen je zin iets doet)? Gaat 't in de opdracht om iets goeds, iets fijns of om iets slechts, iets vervelends? Beschouw je de opdracht als een eer of als een te verwaarlozen bijkomstigheid? Wij christenen zien 't als een eer dat onze Vriend de verbreiding van het 'goede nieuws' aan ons heeft toevertrouwd. We voelen dan ook een innerlijk verlangen zijn opdracht uit te voeren. Dat bewerkt de Heilige Geest in ons. We zeggen: "Heer, ik houd van U, Uw geboden heb ik lief, ze vallen mij niet zwaar. Geef me de kracht van de Heilige Geest om een goede getuige van U te zijn."

De inspirerende voorbeelden

De bijbel en heel de kerkgeschiedenis zijn vol voorbeelden van mensen die ons in de evangelisatie zijn voorgedaan. Sommigen werden in de gevangenis gegooid, gemarteld, op de brandstapel gebracht, - maar ze waren en bleven getuigen van Christus. Anderen

kregen belangrijke functies, werden regeringsleiders of staatshoofden - maar ze waren en bleven getuigen van Christus. Weer anderen waren naamloze onbekenden, hadden doodgewone banen, hadden niets waardoor ze opvielen of waarin ze uitblonken - ze waren en bleven getuigen van Christus.

Het persoonlijke geloof

Evangeliseren, je kunt eenvoudig niet anders. We kunnen niet nalaten te spreken van wat we gezien en gehoord hebben. Ons hart is er vol van, onze mond vloeit ervan over. Ons geloof heeft ons leven inhoud gegeven en zinvol gemaakt. We weten wat onze eeuwige bestemming is. We verspreiden Gods zegen om ons heen. We hebben een persoonlijke band met de Heer, een band van liefde, vriendschap en vertrouwen. En dat alles gunnen we onze medemens. Daarom evangeliseren we. Was ons geloof alleen maar traditioneel, dan zouden we zeggen: Waarom zouden we onze traditie op anderen overdragen? Was ons geloof alleen maar verstandelijk, dan zeiden we: waarom zouden we op anderen onze leerstellingen overdragen? Was ons geloof alleen maar een bepaalde cultuur, een stelsel van waarden en normen, dan zeiden we: Waarom zouden we onze cultuur, onze waarden en normen op anderen overdragen? Maar nu ons geloof persoonlijk is, betrekking heeft op een Persoon, op Jezus de Zoon van Vader God, nu zeggen we: Dit is zo waardevol, daar moeten anderen eveneens in delen. Dan blijkt, als grote verrassing: wie zijn geloof deelt met anderen, die raakt niet iets kwijt, maar wordt zelf verrijkt in zijn geloof.

Persoonlijke evangelisatie

Het fundament van alle evangelisatiewerk is: de persoonlijke evangelisatie van de gemeenteleden. Of, met andere woorden, het fundament van alle evangelisatiewerk is getuigen. Getuigen wil zeggen: dit of dat heb ik persoonlijk meegemaakt. Ik heb het zelf gehoord en gezien. Op dat fundament kunnen (en moeten) allerlei gezamenlijke projecten en acties gebouwd worden. Als die niet gedragen worden door evangeliserende gemeenteleden, dan wordt het geen degelijk bouwwerk. Dan is het alleen maar façade. Het getuigen, dat kunnen en mogen we niet van ons afschuiven naar evangelisten of evangelisatiecommissies. De volgorde is juist andersom! Evangelisten en commissies zijn er namelijk niet om het werk van de gemeenteleden over te nemen, ze zijn er juist om hen te stimuleren en de verschillende evangelisatie-activiteiten voor hen te coördineren. Zij zijn er dus niet om plaatsvervangend voor de gemeenteleden te gaan evangeliseren.

Evangelisatie-gave

Wie de gave van evangelisatie hebben ontvangen, evangeliseren graag. Ze doen niets liever dan met mensen praten over Jezus, over de Bijbel, over het geloof. Als ze een hele dag met niemand over het Evangelie hebben kunnen praten, hebben ze -voor hun gevoel- een slechte dag. Ze voelen ook goed aan wélk aspect van het Evangelie voor de ander van belang is. Zij voeren een echt tweegesprek met de ander. Dat wil zeggen dat ze de ander niet vermoeien met een onstuitbare monoloog. Integendeel, ze tasten voortdurend af of de ander vragen heeft, opmerkingen of tegenwerpingen, waar op ingegaan moet worden. De ander haakt dan ook niet af, maar blijft bij het gesprek betrokken en geïnteresseerd in het gesprek. En, om niet nog meer te noemen: wie deze gave heeft, leidt regelmatig mensen tot het geloof in Jezus Christus. De Geest gebruikt deze gave om mensen tot bekering en wedergeboorte te brengen. Wie de gave van evangelisatie heeft, die evangeliseert graag en goed! Maar ... niet iedere christen heeft die gave ontvangen.

Oikos-evangelisatie

Voor ons die deze gave niet gekregen hebben (de Heilige Geest heeft ons andere gegeven), is er de weg die men tegenwoordig wel de 'oikos-evangelisatie' noemt. Oikos is het Griekse woord voor 'huis'. En dan niet 'huis' in de tegenwoordige betekenis van het woord (een huis-gezin van vader, moeder en een of twee kinderen), maar in de betekenis zoals die in de bijbel voorkomt. Toen behoorde tot het 'huis' van bijvoorbeeld Abraham

niet alleen zijn vrouw en kinderen, maar ook zijn slaven, zijn neef Lot met zijn familie en hen die een tijdlang met Abraham optrokken. Ook wij hebben tegenwoordig zo'n oikos. We noemen dat onze 'leef-wereld'. Dat zijn de mensen met wie we een goed en regelmatig contact hebben: onze familieleden, vrienden, collega's, burens enz. Het concept van de oikos-evangelisatie zegt nu: wees een getuige van Christus speciaal voor je oikos-leden. Zoals Jezus gezegd heeft tegen de (door Hem genezen) bezetenen van Gadara: Ga naar uw huis (uw oikos) tot de uwen en bericht hun al wat de Here in zijn ontferming u gedaan heeft' (Marcus 5:19). Oikos-evangelisatie zegt dus: Beperk je tot je bestaande contacten en ga niet proberen 'iedereen' te bereiken. Want wie 'iedereen' probeert te bereiken, bereikt waarschijnlijk niemand. Je hoeft in je eentje je niet voor de hele wereld verantwoordelijk te voelen, maar je mag de liefde van God betonen aan een (klein) aantal mensen uit je naaste omgeving, uit je eigen leefwereld, je oikos. Deze oikos-evangelisatiemethode wordt kennelijk door God gezegend. Uit onderzoeken blijkt dat 75% en meer van de mensen die tot Christus komen, zeggen dat dat gebeurd is door bemiddeling van vrienden en bekenden, familieleden, collega's of burens.

De kracht van de oikos-evangelisatie ligt in het volgende:

Levensstijl

Mensen met wie je een regelmatig contact hebt, kunnen je leven gadeslaan. Ze kunnen in je doen en laten zien wat het geloof voor je betekent en in je leven uitwerkt. En een (door God) veranderd leven heeft aantrekkingskracht!

Gesprek

Oikos-relaties zijn gewoonlijk ongedwongen en ontspannen. Je komt dan gemakkelijk tot vertrouwelijke gesprekken. In zulke gesprekken is het niet vreemd als je heel persoonlijke dingen vertelt. Ook niet als je vertelt over dat wat voor jou het allerbelangrijkste is in je leven: je relatie met God.

Behoeften

Omdat je je oikos-contacten goed kent, is het niet moeilijk vast te stellen wat hun vragen, hun noden, hun zorgen, hun behoeften zijn. In 'het grote gebod' zegt de Heer ons dat we onze naaste moeten liefhebben. Zouden de leden van onze oikos niet onze naasten zijn? Laten we hen de liefde van de Heer bewijzen in de noden, zorgen en behoeften die ze hebben.

Nazorg

Als je voor iemand uit je oikos het middel geworden bent waardoor hij of zij Christus heeft leren kennen, ben je ook de aangewezen persoon om zo iemand daarna verder te helpen. Een 'beslissing voor Christus nemen' is immers niet een sluitstuk, want daarna komt een levenslang proces van geestelijke ontwikkeling. Voor je oikos-leden kun je ook dáárbij een hulp zijn door:

1. De ander dienen met de gaven die God je geschonken heeft.
2. De ander in aanraking brengen met activiteiten op het gebied van toerusting en van pastoraat.
3. En de ander in contact brengen met christenen die gaven hebben op het gebied van onderricht en toerusting.

Lessen van nieuwe christenen

Toetreders beschrijven de overgang die zij hebben gemaakt meestal als een proces en veel minder als een plotselinge verandering. Gemiddeld duurt het 2-5 jaar van het eerste contact met een christen tot een volledig lidmaatschap van een kerk.

Hieronder een aantal feiten over toetreders op een rijtje.

1. De overgrote meerderheid van de toetreders (ca. 70%) komt in contact met de kerk via persoonlijke en langdurige contacten met christenen.

* gemeente toerusten; 'uitnodigingsplaatsen' maken; 'losse acties' werken niet

2. Het is niet zo dat mensen per se op jongere leeftijd bereikt moeten worden.

3. Toetreders beschrijven de overgang die zij hebben gemaakt meestal als een proces en veel minder als een plotselinge verandering. Gemiddeld duurt het 2-5 jaar van het eerste contact met een christen tot een volledig lidmaatschap van een kerk.

* aandacht voor procesevangelisatie; bekeringstheologie / verwachtingen?

4. De weg van het geloof begint bij de meeste toetreders niet met een besef van zonde en schuld.

* ellende-verlossing-dankbaarheid?; crisis of langzame doorbraak; zondekennis 'in Christus'

5. Sommige toetreders maken 'bijzondere' ervaringen mee op hun weg naar geloof en kerk.

* niet te verstandelijk benaderen; aandacht voor het voorbereidend werk van de Geest

6. De christelijke gemeenschap is onmisbaar voor toetreders.

* belangrijker dan individueel contact; gemeenschap heeft intrinsieke waarde

7. Cursussen en kringen zijn belangrijk en effectief.

* systematisch en vaak cursussen beleggen is bijna altijd goed voor gastvrijheid en geestelijk klimaat in de gemeente; Augustinus: "Als wij de oude dingen uitleggen, worden zij voor onszelf weer nieuw"

8. Veel (niet alle) toetreders hebben behoefte aan persoonlijke begeleiding.

* aandacht voor thuisfront van de toetreders (isolement / vervreemding), pastorale begeleiding, mentorschap

9. De rol van de predikant / voorganger kan erg belangrijk zijn voor de toetreders.

* vooral zijn houding, vaak hongerig naar preken, aandachtspunt: hechten aan persoon

10. Toetreders hebben vaak moeite met verdere groei en 'thuisraken' in het kerkelijk leven.

* meer band met personen dan met instituut (weinig binding met kerkverband), achterstand in kennis, soms moeite met wat (nog) niet mag (bijv. Avondmaal), moeite met geestelijk gehalte van gemeenteleden.

Geroepen voor je eigen woonplaats

Epaphras kwam uit de stad Kolosse. Toen hij tot geloof kwam was er geen kerk in zijn woonplaats. De Here God heeft hem en anderen gebruikt om in Kolosse een

kerk te stichten. Epaphras was een church-planter'. Van hem kunnen we zeker drie dingen leren: een christen is in de eerste plaats geroepen voor z'n eigen woonplaats (tenzij er een specifieke roeping is voor een andere plaats); een christen is geen solist, hij of zij zwoegt niet alleen; een christen overwint het kwade door het goede, in de kracht van de Heilige Geest..

Eigen woonplaats

Hoe kom je op het spoor van de roeping voor je eigen woonplaats? Stel jezelf biddend een paar vragen b.v.: Waarom woon je op de plaats waar je woont? Waarom in deze wijk? Natuurlijk kan iedereen er wel een antwoord op geven! Als christen wil je dieper vragen en graven. Heeft God er misschien een bedoeling mee? Misschien wel. Maar, zo ideaal is het hier nu ook weer niet. In de bijbel vind je ook situaties die verre van ideaal zijn. Mag ik u meenemen naar een situatie in het Oude Testament waar het gaat over mensen die van huis en haard verdreven zijn. Geen ideale situatie. Het eerste dat je wilt als je er bij zou zijn is: naar huis! Totdat je een brief van een boodschapper van God krijgt die het tegendeel beweert en schrijft: zoekt de vrede voor de stad! (Jeremia 29 vers 1 t/m 14)

Eigen kerk

Weet u, dezelfde vragen kun je ook bij je eigen kerk of gemeente stellen. Waarom ben je in deze stad geen lid van een andere kerk? Ook daar zijn heel wat antwoorden op mogelijk. Maar het verandert niets aan de opdracht: zoekt de vrede voor de stad... en bidt voor haar tot de Here. Zeker, we kunnen zeggen: dat was in de tijd van Jeremia voor de ballingen in Babel. Dat is niet zomaar voor ons. Maar, wil iemand daarmee zeggen dat wij niet voor onze stads-genoten moeten bidden? Dat wij niet voor de vrede van onze stad moeten bidden? Waar zou dat nu beter kunnen dan in al de gebedshuizen van de stad waar we wonen. Een kerk is ook een huis van gebed! Laten we als kerken en gemeenten de handen vouwen en gaan bidden voor de vrede van onze stad. Ja, maar... wanneer gaan we dat doen? Als de Here zegt: Ik zal de mensen, die Ik geschapen heb, van de aardbodem uitroeien? (Noach) Of als God zegt: het geroep van deze stad is voorwaar groot, en haar zonde zeer zwaar? (Abraham/Sodom & Gomorra). Willen wij meebidden voor de stad?

De levende God zoekt mensen, niet alleen mensen die verloren zijn omdat ze geen Herder hebben, maar bidders!. Op treffende wijze wordt het verwoord door de profeet Ezechiël (22:30). Alleen, God heeft ze toen niet gevonden! Stel dat de Here God vandaag nog eens zou zoeken wat zou er dan uitkomen?

Bidt en werk

Over bidden hebben we het al gehad maar over 'werken' nog niet. Wat is het 'werk' dat de Here God aan Zijn kinderen heeft gegeven? Het is samengevat in de woorden van onze Heiland in Handelingen 1 vers 8: gij zult kracht ontvangen (Heilige Geest) en gij zult Mijn getuigen zijn (Waar? In Jeruzalem, Judea, Samaria, uiterste der aarde) Waar is ons Jeruzalem?

Getuigen is niet gemakkelijk. Het gaat niet vanzelf (soms wel!). Je mag het in de gemeente, in de kerk leren. Niet iedereen is geestelijk zover dat hij/zij direct allerlei gesprekken over het geloof kan voeren. Een pasgeboren baby houdt ook geen toespraken over allerlei onderwerpen. Vaak zijn het maar een paar samengestelde klanken. Maar, er is in ieder geval aan het gezichtje te zien of de baby blij is, slaap heeft, of honger. Kon je dat nu ook maar aan de gezichten van ons christen zien! Vriendelijk stralende ogen verheugen het hart en een goede tijding verkwikt het gebeente (Spreuken 15 vers 30) Getuigen is niet gemakkelijk. Het gaat niet vanzelf. Je mag het in de gemeente, in de kerk leren. God verandert mensen, Hij zoekt wat verloren is. Wij mogen helpen! Geroepen voor je eigen woonplaats?

1. IEDEREEN EVANGELIST?!

Evangelisatie is de grote opdracht van Christus voor zijn gemeente. Pas wanneer die opdracht vervuld is, kan de wederkomst van Christus plaatsvinden. Vlak voor zijn hemelvaart zei Hij, dat in zijn Naam aan alle volken bekering gepredikt moest worden tot vergeving van zonden.

Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u tot aan de voleinding der wereld. Lc.24:47; Mt.28:19,20.

De zendingsopdracht van Jezus aan Paulus is nog wat meer uitgewerkt:

...U verkiezende uit dit volk en uit de heidenen waarheen Ik u zend, om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden zouden ontvangen door het geloof in Mij. Hand.26:18.

Apostelen

Toch is het goed te beseffen, dat deze zendingsopdrachten in de eerste plaats gegeven zijn aan apostelen: volgelingen van Jezus die geroepen werden tot een speciale taak om de wereld in te trekken en gemeenten te stichten. Ze hadden niet alleen de bediening van evangelist, maar ook die van herder, leraar en profeet om degenen die tot het geloof kwamen, alles te kunnen geven wat ze nodig hadden om als volwaardig lid van het lichaam van Christus te kunnen functioneren. Was er eenmaal een goed functionerende gemeente gevormd, dan kwamen de afzonderlijke bedieningen (waaronder die van evangelist) vanuit de gemeente zelf naar voren en kon er verder vanuit de gemeente gewerkt worden.

Evangelisten

Wat het werk is van een evangelist, kunnen we zien in het leven van Filippus. Hij trok rond en predikte. Hij predikte het evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus en doopte degenen die tot het geloof kwamen. Ook leidde hij afzonderlijke mensen tot Jezus zoals we dat lezen over de kamerling uit Ethiopië. Het is dus een bediening van prediking en gesprek met buitenstaanders, lokaal, nationaal of internationaal, waarbij heel direct gezaaid en geoogst wordt. Hand.8.

Verschillende bedieningen

Het is dus niet zo, dat ieder lid in de gemeente de bediening krijgt van evangelist. Net zo min als dat elk gemeentelid geschikt is voor pastoraal werk of voor het geven van bijbelstudie. We komen in de problemen wanneer we er geen rekening mee houden dat de volgelingen van Jezus leden zijn van zijn lichaam en ze daarom allemaal heel verschillende bedieningen hebben. Vooral wat het evangelisatiewerk betreft lopen we het risico in dit opzicht brokken te maken.

Aanleg en bediening

Wanneer we de bedieningen bekijken van de grote mannen (en vrouwen!) in de Bijbel en in de kerkgeschiedenis, dan kunnen we zeggen dat God rekening houdt met de natuurlijke aanleg zoals Hij die bij de geboorte heeft ingeschapen. Evangelisten hebben in het algemeen van nature veel belangstelling voor anderen, hebben goede contactuele eigenschappen en een aangeboren bekwaamheid om te communiceren en te overtuigen. Soms zijn deze eigenschappen latent aanwezig en komen pas aan het licht na de bekering. Deze eigenschappen behoren tot de menselijke persoonlijkheid en zijn dus een deel van het "aarden vat". Bij de bekering wordt dat aarden vat gereinigd door het bloed van Christus en wordt een tempel van Gods aanwezigheid. God-in-ons gaat dan zijn werk doen in en door onze persoonlijkheid zoals Hij dat ook deed bij Jezus:

De woorden die Ik tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet, maar de Vader die in Mij blijft, doet zijn werken. Joh.14:10.

Dan wordt de bediening van iedereen afzonderlijk duidelijk, en de vruchten bevestigen dat.

Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest. En er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here. En er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God die alles in allen werkt. 1Cor.12:4-6.

Eigenlijk werkt het net zo als bij een gebrandschilderd raam. Het is hetzelfde licht wat erachter schijnt, maar elk stukje glas laat een ander deel van het licht-spectrum door. Zo wordt ook door middel van elk gemeentelid iets van de veelkleurige wijsheid van God geopenbaard.

Negatieve effecten

Iedereen kan een training krijgen voor evangelisatie. In gemeenten wordt daar ook vaak op aangedrongen. Maar het gevaar is groot dat het mensenwerk gaat worden wanneer onvoldoende rekening wordt gehouden met de beperkingen van de gemeenteleden. Met alle gevolgen van dien. In de gesprekken met onbekeerden worden dan wel de aangeleerde methoden toegepast, bepaalde programma's afgewerkt en bepaalde hulpmiddelen gebruikt, maar het maakt weinig indruk. Niet zelden wordt op deze manier alleen maar het negatieve imago bevestigd dat evangelische christenen graag hun mening opdringen en zieltjes willen winnen voor de eigen club en voor hun eigen zaligheid. Ook zien we vaak dat goed georganiseerde (en dure!) evangelisatiecampagnes maar een schamel rendement hebben omdat het niet alleen ontbreekt aan echt bewogen mensen die een uitgesproken bediening hebben voor evangelisatie, maar ook aan mensen die zich kunnen beperken tot de dienst waartoe God Zelf ze roept!

Motivatie

Er zijn verschillende teksten die gebruikt worden om christenen te motiveren en te mobiliseren voor evangelisatiewerk. Eén ervan vinden we in Ezechiël 33:8,9.

Als Ik tot de goddeloze zeg: goddeloze, jij zult zeker sterven,- maar jij spreekt niet om de goddeloze te waarschuwen voor zijn weg, dan zal die goddeloze in zijn eigen ongerechtigheid sterven, maar van zijn bloed zal Ik u rekenschap vragen. Maar als jij een goddeloze waarschuwt om zich van zijn weg te bekeren, doch hij bekeert zich daarvan niet, dan zal hij in zijn eigen ongerechtigheid sterven, maar jij hebt uw leven gered.

Bedreigend

Wanneer we dit schriftgedeelte losmaken van het verband waarin het staat, wordt het een

zeer dwingende en bedreigende opdracht. Maar ook hier wordt die opdracht gegeven aan iemand met een heel speciale bediening: de profeet Ezechiël. Ook gold de opdracht tot waarschuwen niet alle goddelozen die hij ontmoette. Het betreft hier alleen diegenen van Gods volk voor wie hij een woord van God ontving:

"Gij nu, mensenkind," staat er in het vers daarvoor, "u heb Ik tot wachter over het huis Israëls aangesteld. Wanneer jij een woord uit mijn mond hoort, zult jij hen uit mijn naam waarschuwen..."

Ook teksten zoals die in 2 Tim.4:2, kunnen we niet zonder meer op iedereen toepassen. *...Verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting.*

Ook hier wordt deze opdracht gegeven aan iemand met een speciale bediening.

Krampachtigheid

Het gevolg van een te sterke nadruk op de plicht voor iedereen tot evangeliseren, is een grote gerichtheid op zichzelf ten koste van een warme belangstelling en bewogenheid voor degenen die bereikt moeten worden. De motivatie om met de ander te spreken over Christus is dan plichtgevoel. Of angst om ter verantwoording geroepen te worden voor het verloren gaan van de mensen die je kent. Of, in een wat positiever geval, enthousiasme voor de evangelisatie-actie en het samen werken aan het gestelde doel: gemeentegroei. Ook fanatisme en een passie voor het eigen gelijk kunnen een krachtige motivatie zijn, zoals dat bij de farizeeën het geval was. Ook bij veel sekten zien we dat. De buitenstaanders die wat nuchter zijn, voelen dit alles haarfijn aan en de enige indruk die het op hen zal maken, is niet veel meer dan de gedachte: "Oh, die moeten ook weer zo nodig..."

Onze geestelijke polsstok

Om te voorkomen dat we God voor de voeten lopen en buitenstaanders een immuniteit bezorgen voor het Koninkrijk van Christus, moeten we niet verder springen dan de geestelijke polsstok lang is. Paulus schrijft daarover in Rom.12:3-8.

Want krachtens de genade die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u: koestert geen gedachten hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, naar mate van het geloof dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld.

En dan spreekt hij over de verschillende gaven en bedieningen in de Gemeente.

Heilzame beperking

We dienen de uitbreiding van het Koninkrijk van God daarom het best wanneer we ons beperken tot datgene wat Christus royaal binnen ons bereik brengt. Het geeft grote vrede wanneer je geestelijk niet boven je stand hoeft te leven of op je geestelijke tenen hoeft te lopen. Wat zou het een zegen zijn wanneer het leven van elke christen gekenmerkt zou worden door grote vrede. Dat is indrukwekkend, want "de goddelozen hebben geen vrede." Wees eenvoudig, want door gewoon jezelf te zijn en je te beperken tot wat echt binnen je bereik ligt, lever je op zich al een positieve bijdrage aan het evangelisatiewerk. Buitenstaanders voelen zich dan op hun gemak in je gezelschap en proeven je hart. Ontspannen, transparante en eenvoudige christenen maken anderen nieuwsgierig naar het recept!

Het geheim van Jezus

Het geheim van het wonderlijke leven van Jezus was dat Hij zich beperkte tot datgene wat zijn Vader Hem liet zien en horen:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen. Want wat Deze doet, doet de Zoon evenzo... Ik kan van Mijzelf niets doen. Gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en mijn oordeel is rechtvaardig. Want Ik zoek niet mijn wil, maar de wil van Hem die Mij gezonden heeft. Joh.5:19,30.

Dit geheim van Jezus moeten we bij het evangelisatiewerk leren toepassen op onszelf.

2. IEDEREEN BETROKKEN!

Hoewel niet iedere christen per definitie de bediening van een evangelist ontvangt, wil dat niet zeggen dat het evangelisatiewerk alleen maar de verantwoordelijkheid zou zijn van een paar specialisten die daarvoor een bediening hebben! De hele gemeente heeft de verantwoordelijkheid om de wereld bekend te maken met de Blijde Boodschap van het komende Koninkrijk van Christus, direct of indirect. Maar dan wel elk op de plaats en in de bediening die hij van God gekregen heeft.

Iedereen een getuige

We worden allemaal opgeroepen om een getuige van Christus te zijn door te spreken op het juiste moment.

Maar heiligt de Christus in uw harten als Here, altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, doch met zachtmoedigheid en een goed geweten... 1 Petr.3:15

Iedereen goed toegerust

Om goed toegerust te worden voor jouw aandeel in het evangelisatiewerk, moet je je bijbel gebruiken. Dus in de eerste plaats voor jezelf.

Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust. 2Tim.3:16,17.

Iedereen staat in Gods raad

Ook heb je dagelijks heel bewust de gemeenschap met God nodig zodat Hij je het woord geven kan voor degenen die je die dag zult ontmoeten. Alleen die bijbelgedeelten die je zelf hebt gekregen en je aanspreken, kun je met vrucht gebruiken.

De Here Here heeft mij als een leerling leren spreken om met het woord de moede te kunnen ondersteunen. Hij wekt elke morgen, Hij wekt mij het oor, opdat ik hore zoals leerlingen doen. Jesaja 50:4.

Wie toch heeft in de raad des Heren gestaan en zijn woord vernomen en gehoord? Wie heeft zijn woord beluisterd en gehoord? Is niet mijn woord zo: als een vuur, luidt het woord des Heren, of als een hamer die een steenrots vermorzelt? Jer.23:18,29.

Iedereen moet geestelijk groeien

Toename in geloof, deugd, kennis, zelfbeheersing, volharding, godsvrucht, broederliefde en liefde voor allen is binnen elks bereik en laten je niet zonder vrucht in het evangelisatiewerk.

Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en overvloedig worden, laten ze u niet zonder werk of vrucht voor de kennis van onze Here Jezus Christus. 2 Petr.1:3-8.

Iedereen laat zijn licht schijnen

We worden allen opgeroepen om ons licht te laten schijnen door goede werken.
"Gij zijt het licht der wereld," zegt Hij in Matth.5:14. "Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken."

Iedereen benut zijn kansen

We moeten wijs zijn ten opzichte van de buitenstaanders en onze kansen benutten. Ook moeten we leren de juiste antwoorden te geven.
Gedraagt u als wijzen ten opzichte van hen die buiten staan, maakt u de gelegenheid ten nutte. Uw spreken zij te allen tijde aangenaam, niet zouteloos; gij moet weten hoe gij aan een ieder het juiste antwoord moet geven. Coll.4:5,6.

Iedereen een bron van levend water

We kunnen allemaal bronnen worden van levend water.
Jezus riep, zeggende: "Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke. Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien..." Joh. 7:37, 38.

Niemand veroordeelt buitenstaanders

Wat de buitenstaanders betreft, zijn we alleen maar geroepen om ze te laten zien wie Jezus is en ze uit te nodigen tot het leven wat Hij geeft. We zijn niet bevoegd ze te veroordelen.
Staat het soms aan mij hen te oordelen die buiten zijn? Oordeelt gij ook gij niet alleen hen, die in uw kring zijn? Hen die buiten zijn, zal God oordelen. Doet wie niet deugt uit uw midden weg. 1Cor.5:12,13.

Iedereen verloochent zich

Jezus vergeleek Zichzelf met een graankorrel die zich alleen maar kan vermenigvuldigen wanneer ze in de aarde valt en sterft. Hoewel het lijden en sterven van Jezus uniek was en niet meer herhaald hoeft te worden, worden we toch opgeroepen deel te hebben aan het lijden van Christus. Jezus leed om anderen het leven te kunnen geven. Het verder brengen van de boodschap in de wereld brengt ook lijden met zich mee en vraagt zelfverloochening.
Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf. Maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort. Joh.12:24.

Iedereen is één met God in Jezus

Om de wereld te kunnen overtuigen dat Jezus echt de Zoon is van God en ons heeft verlost, is het nodig om in een volmaakte eenheid te leren leven met God en met elkaar. In het Hoge priesterlijk gebed zegt Jezus:
En de heerlijkheid die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne dat Gij Mij gezonden hebt... Joh.17:22, 23.

Iedereen behoort tot het Koninklijke priesterschap

We zijn allen geroepen om met elkaar een heilig en een koninklijk priesterschap te

vormen in deze wereld. Dat maakt ons tot vertegenwoordigers van God bij de mensen en vertegenwoordigers van de mensen bij God. We zijn dus geroepen tot getuigenis en gebed.

En komt tot Hem, de levende steen, ... en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers... Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gods ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.. 1Petr.2:4-10.

Iedereen zaait

We mogen allemaal zaaien. En wat we zaaien, zullen we ook oogsten. Binnen de beperkingen van je bediening geldt voor iedereen de volgende belofte:

En God is bij machte alle genade in u overvloedig te schenken, opdat gij, in alle opzichten te allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig moogt zijn, gelijk geschreven staat: Hij heeft uitgedeeld, aan de armen gegeven, zijn gerechtigheid blijft in eeuwigheid. Hij nu die zaad verschaft aan de zaaier en brood tot spijs, zal u uw zaaisel verschaffen en vermeerderen, en het gewas van uw gerechtigheid doen opschieten, terwijl gij in alles verrijkt wordt tot alle onbekrompenheid... 2 Cor.9:8-10.

Iedereen maakt van zijn onvermogen een deugd

God aanvaardt je zoals je bent. Je hebt beperkingen en zwakheden. Je kunt proberen je daartegen te verzetten of je zwakheden te verdringen of te ontkennen. Maar dat is niet Gods weg. Paulus wijst in 2 Cor.12:9,10 een betere weg.

En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid. Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus. Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Iedereen werkt vanuit het Nieuwe Verbond

Dit is de weg van het Nieuwe Verbond, waarin je niets meer hoeft te doen in eigen kracht of tegen je wil. Want als Hij je duidelijk maakt dat je getuigen moet, en je bent bereid deze opdracht te aanvaarden, dan mag je erop rekenen dat Hij de belofte van het verbond vervult:

Dit is het verbond dat ik met hen sluiten zal: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen en die ook in hun verstand schrijven... Heb.10:16.

Juist omdat je zwak bent en de kracht mist, loop je minder gevaar om bijvoorbeeld te spreken terwijl de tijd daarvoor nog niet rijp is. Maar wanneer het moment gekomen is en Gods wet in je hart begint te werken, dan wordt het ook heel duidelijk dat het God is Die werkt. Hij werkt het willen en het werken in je. En wat God doet, is voor eeuwig.

Daarom is het ook hier van het allergrootste belang, dat we ons beperken tot wat God in ons hart legt. Niet verder springen dan onze geestelijke polsstok lang is!

Iedereen doet alles zonder morren of bedenkingen

Het is God die het willen en het werken in ons werkt. Maar we moeten uitkijken voor morren en bedenkingen! Alleen dan kan God zijn getuigenis aan ons leven geven.

Want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt. Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder

gij schijnt als lichtende sterren in de wereld, het woord des levens vasthoudende. Fil.2:13-16.

Iedereen vertoont de kenmerken van het Koninkrijk

Wanneer we onder leiding van God evangelisatiewerk doen, dan zal dit werk gekenmerkt worden door gerechtigheid, vrede en blijdschap. Want dat zijn de kenmerken van het Koninkrijk van God.

Want het Koninkrijk van God bestaat...in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest. Want wie door deze Geest een dienstknecht is van Christus, is welgevallig bij God en in achting bij de mensen. Rom.14:17,18.

3. WAT IS DE BOODSCHAP?

In het evangelisatiewerk wordt nogal eens de indruk gewekt, dat je bekeerd en behouden bent wanneer je de Here Jezus hebt aangenomen als een verzoening voor je zonden terwijl je Hem nog niet hebt aanvaard als je Heer. Het komt er dan op neer dat je behouden kunt worden door alleen maar te geloven dat de Here Jezus voor je zonden gestorven is, en dat je dan later je leven al of niet aan Hem kunt toewijden. Dat is een ernstig misverstand. Er is geen vergeving van zonde zonder echte bekering en toewijding. Het is alles voor de Here Jezus of niets.

Bekering

Wat is bekering? Bekering betekent dat je je afkeert van de normen en de wetten van het rijk der duisternis (waarvan hoogmoed de samenvatting is), en de normen en wetten van het Koninkrijk van het Licht (samengevat in de liefde) aanvaardt. Het betekent dat je de heerschappij van de duivel, de zonde en het vlees verwerpt, en je alleen nog maar wilt laten beheersen door de Here Jezus en zijn Vader. Bekering is ophouden met bewust te zondigen.

Zondigen is je doel missen door je eigen weg te gaan. Het is: leven voor een ander doel dan het doel wat God met je leven heeft. Daar bekeer je je van. Bekering betekent dus dat je een leerling wordt van Jezus en vraagt "Here, wat wilt Gij dat ik doen zal?". Pas dan kunnen we vergeving ontvangen en gerechtvaardigd worden.

...Om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht, en van de macht van de satan tot God (1), opdat zij vergeving van zonden zouden ontvangen door het geloof in Mij (2).

*...En dat in zijn Naam moest gepredikt worden bekering (1) tot vergeving van zonden...(2)
...Eén is voor allen gestorven. Dus zijn zij allen gestorven. En voor allen is Hij gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt. Hand.26:18, Luk.24:47, 2 Cor.5:15.*

Geen blijvende blijdschap

Het kan een geweldige blijdschap geven wanneer iemand met een diep schuldbesef Jezus leert kennen als het volmaakte offer voor zijn zonde. Maar wanneer dat niet gepaard gaat met een volledige overgave aan Jezus, dan is hij niet tot bekering gekomen en blijft hij in zijn zonde. Want er is dan nog geen wezenlijke verandering gekomen van hart en leven. De blijdschap is dan ook tijdelijk.

Geen blijvende rust

Een veel gebruikte tekst om mensen uit te nodigen om tot Jezus te komen, staat in Matth.11:28.

Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

Velen komen op grond van die uitnodiging tot Jezus om die rust te ontvangen. Maar wanneer ze niet gaan zien wat Jezus bedoelt met "het komen tot Hem", dan werkt het maar voor even en zien we geen blijvende verandering. De praktische toepassing van zijn uitnodiging geeft Jezus in de volgende twee verzen.

Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Geen blijvend geluk

Mensen zoeken verlossing van hun problemen. Wanneer dat gebeurt, zijn ze gelukkig. Maar dat geluk duurt meestal niet zo lang. Er komen weer nieuwe problemen die de kop opsteken. Het ene probleem is nog niet voorbij, of het andere dient zich al weer aan. Dat komt omdat problemen net ijsbergen zijn: alleen het topje komt maar boven water terwijl het grootste deel, de eigenlijke oorzaak, verborgen blijft en meestal niet wordt aangepakt. Schuldgevoel, eenzaamheid, angst, doelloosheid, het zijn allemaal topjes van de ijsberg. Maar het niet afhankelijk willen zijn van God en niet onder zijn leiding willen leven, dat is de wezenlijke oorzaak. Dat is dan ook het eerste wat in orde moet komen: men moet zich bekeren!

Omstandigheden

Nu spelen er bij problemen ook de omstandigheden een grote rol. Denk maar aan zaken zoals nieuwe burens, minder inkomsten, ziekte en overlijden, teleurstellingen en allerlei andere tegenslagen. Die worden vaak als oorzaak gezien van de problemen, terwijl ze niet meer zijn dan aanleidingen. Daarom moeten we niet de fout maken door de oplossing te zoeken in het veranderen van de omstandigheden. Dat is onbegonnen werk en meestal ook onmogelijk. En bovendien zinloos. Jezus verlost ons niet van onze problemen door de omstandigheden in ons voordeel te veranderen, integendeel! Hij waarschuwt ons zelfs voor grotere moeilijkheden wanneer we Hem gaan volgen en zegt dat we een kruis te dragen krijgen.

Aanleiding en oorzaak

Omstandigheden zijn dus alleen maar de aanleidingen waardoor we in de problemen komen. De echte oorzaak zit in onszelf. Het is het onvermogen om op de juiste wijze te reageren op de omstandigheden omdat we dingen doen buiten God om. Zodra de omstandigheden tegen zitten, worden we van binnen geconfronteerd met ergernis, ongeduld, egoïsme, achterdocht, jaloezie, gebrek aan fijngevoeligheid en inlevingsvermogen, depressiviteit, negativisme, kwaadwilligheid, oneerlijkheid, geldzucht en begeerte om er een paar te noemen. Al deze zaken in ons hart maken het onmogelijk om goed te reageren op de omstandigheden en brengen ons daardoor in de problemen. En het is dan gemakkelijker de omstandigheden als de grote boosdoeners te zien, dan de fout te zoeken bij onszelf.

Om in het beeld te blijven van de ijsberg: het water zorgt ervoor dat er elke keer een stukje van de ijsberg boven water komt. Het werken aan dat kleine stukje dat bovenkomt, is geen echte oplossing: even later komt er toch weer een nieuw stukje boven water. Het wegnemen van het water er omheen is ook geen oplossing want het is onmogelijk. Het hele probleem moet worden aangepakt: niet alleen het stukje dat de kop opsteekt moet verdwijnen, maar ook het stuk dat zich onder water bevindt moet in de warme golfstroom

worden gebracht en wegsmelten. Met andere woorden: alles moet onder Gods heerschappij worden gebracht. Dat is bekering en voorkomt teleurstellingen. Dan is het probleem in zijn geheel opgelost.

Checklist

De tabernakel geeft een goed beeld van de weg die we moeten gaan om voortdurend toegewijd aan God en in gemeenschap met Hem te kunnen leven. Want daar gaat het om: een leven in zijn gemeenschap. Wat zou anders het nut zijn om met God verzoend te zijn?!

Alle voorwerpen waarlangs de Hogepriester ging op zijn weg naar het Heilige der Heiligen zijn een illustratie van de dingen die nodig zijn om in het Nieuwe Verbond met vrijmoedigheid in Gods tegenwoordigheid te leven. En alles is te vinden in Christus.

1. *De deur.* Jezus is de Deur waardoor we uit het rijk van de duisternis binnengaan in het Koninkrijk van het licht. Bekering dus.
2. *Altaar.* Verlossing van schuld. Jezus is het Offer voor onze zondes Schuld.
3. *Wasvat.* Reiniging van zonde. Jezus heeft onze oude mens aan het kruis gebracht.
4. *Kandelaar.* Licht, gemeenschap der heiligen. Jezus is het Licht der wereld en wij met Hem. Wij zijn de ranken aan de wijnstok.
5. *Brood.* Geestelijk voedsel. Jezus is het Brood des levens, het Woord van God. Hij openbaart Zich in de Schrift.
6. *Reukwerkaltaar.* Dat staat voor het gebed dat we mogen bidden in zijn Naam.
7. *Het opengescheurde voorhangsel en de ark van het verbond.* Hier zijn we in zijn tegenwoordigheid.

Natuurlijk is hier veel over te zeggen, maar in dit verband is het een checklist om na te gaan of we voldoende van de Here Jezus hebben bekendgemaakt om iemand blijvend te brengen in Gods tegenwoordigheid:

1. Heeft hij zich overgegeven aan Jezus?
2. Heeft hij zijn vergeving aangenomen?
3. Heeft hij alle bekende zonden beleden en losgelaten?
4. Zoekt hij voortdurend contact met Jezus en met degenen die bij Hem horen?
5. Gebruikt hij zijn Bijbel?
6. Neemt hij tijd om te bidden?
7. Is het zijn verlangen om in Gods tegenwoordigheid te leven?

4. MANNEN, ZWAKKE SCHAKEL

Waarom zijn het hoofdzakelijk mannen die oorlog voeren, uit zijn op macht en met geweld en bloedvergieten de wereld willen veroveren?

Waarom zijn het meestal mannen die halsbrekende toeren uithalen, levensgevaarlijke ontdekkingsreizen moeten maken en met gevaar van eigen leven zo nodig de Mount Everest moeten beklimmen?

Waarom bestaat de Maffia hoofdzakelijk uit mannen en lopen ze voorop in de criminaliteit?

Waarom waren het mannen die persé wilden weten hoe de maan er van achteren uitziet en of er leven op Mars voorkomt?

Waarom zijn het mannen die in de kroeg tegen elkaar opdrinken, op de racebaan tegen elkaar oprijden (bij wijze van spreken!) en in stadions en treinen uit de bol gaan en de

boel afbreken?

Waarom zijn het vooral mannen die vissen, jagen (in meer dan één opzicht!), stropen en pitbullterriërs africhten?

Waarom zijn zij het die speculeren op de beurs, in zaken geen grenzen kennen en altijd streven naar meer, naar groter, hoger en beter?

Zo heeft God het bedoeld

God heeft de man zo geschapen. De man is bestemd om te ontdekken, te strijden, te veroveren, baanbrekend werk te verrichten, uitdagingen aan te gaan en voortdurend te streven naar het allerbeste, het allergrootste, het allermeeste en het allerhoogste. Dat is het potentieel van de man. Maar dan wel met het oog op het Koninkrijk van God.

Magere verkondiging

Wanneer het in de verkondiging niet heel duidelijk wordt dat het potentieel van de man zich ten volle kan ontplooien in het Koninkrijk van God, dan zoekt het zich een weg op een veel lager niveau. Voor mannen wordt de godsdienst dan hooguit een bijzaak of iets voor hobbyisten. Jammer genoeg blijkt dat in de praktijk maar al te vaak. Daarom zijn echte kerels de grote afwezigen wanneer het er echt op aan komt in het Koninkrijk van God. Het leeuwendeel van het zendingswerk wordt bijvoorbeeld gedaan door vrouwen...

Kinderwerk

Toegespijt op kinder- en jeugdevangelisatie, kunnen we ons afvragen of de boodschap die doorgaans gebracht wordt, een goed beeld geeft van de uitdaging die het leven met Jezus inhoudt. En of er voor jongens voorzien wordt in de behoefte aan mannelijke identificatiefiguren (idolen!) die door hun levenshouding een eind maken aan het idee dat echte kerels altijd belangrijker dingen aan hun hoofd hebben dan een toegewijd leven in dienst van Christus.

Afhaken

Meestal is het zo dat jongens tussen de tien en veertien jaar afhaken omdat ze zich niet meer kunnen vinden in de moederlijke zorg van de clubleidster en uitgekeken zijn op de werkjes die ze al die jaren hebben gemaakt. Ook in het gezin speelt de vader vaak niet de rol van geestelijke voortrekker die elke keer weer nieuwe opwindende en inspirerende ontdekkingen doet in het Koninkrijk van God. De godsdienstige vorming komt vaak grotendeels neer op de moeder. Vooral daarom zijn er meer mannen nodig in het kinder- en tienerwerk met een uitdagende, radicale boodschap die ook jongens aanspreekt. Maar omdat daar mannen met kwaliteit meestal laten afweten, haken juist die jongens af die zich helemaal voor iets willen inzetten...

Kinder- en jeugdevangelisatie

Het is daarom goed om ons het volgende af te vragen:

- Is de boodschap die we brengen, uitdagend genoeg? Wordt het duidelijk dat alles wat God in jongens heeft gelegd, zich pas ten volle kan ontplooien als ze in dienst treden bij Jezus Christus?
- Zorgen we voor programma-onderdelen in de evangelisatiekampen die laten zien hoe avontuurlijk het leven kan zijn van een volgeling van Christus?
- Doen we recht aan de leergierigheid van genoemde doelgroep? Geven we ze de kans om te ontdekken dat letterlijk alle schatten van wijsheid en kennis te vinden zijn in Jezus Christus en dat de wereldse wijsheid zonder God tot volslagen dwaasheid leidt?

En de meisjes?!

We hoeven niet bang te zijn dat meisjes afhaken wanneer het accent meer zal gaan vallen op bovengenoemde elementen, integendeel! Andersom is dat eerder het geval. Geen enkele jongen heeft bijvoorbeeld ooit Joop ter Heul gelezen of Goud-Elsje. Maar de meeste meisjes wel Dik Trom of Pietje Bell.

Laten we ons kinderwerk voortdurend hierop evalueren en biddend te zoeken naar nieuwe mogelijkheden en vormen waardoor er ook voor jongens een nieuwe wereld opengaat die zo mateloos interessant en uitdagend is, dat er onder hen een blijvende geestelijke interesse gaat groeien naar de dingen van God.

DE VIER GEESTELIJKE WETTEN

Net zoals er natuurkundige wetten zijn die het leven bepalen zijn er ook een aantal geestelijke wetten die onze relatie met God bepalen.



1. God heeft je lief en wil graag dat je Hem persoonlijk leert kennen

God houdt van je

"Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft." (Johannes 3:16)

God wil dat je Hem leert kennen

Jezus zei: "En dit is eeuwig leven: dat de mensen U kennen, U, de enige ware God, en Jezus Christus, die U gezonden hebt." (Johannes 17:3)

Maar hoe komt het dat veel mensen God niet op deze manier kennen?

2. De mens heeft het contact met God verloren



Wat is zonde?

De mensen werden als vrienden van God geschapen. Maar wij volgden liever onze eigen weg en wilden niet afhankelijk zijn van Hem. Er is daardoor een kloof ontstaan tussen God en de mens. Deze houding wordt in de bijbel "zonde" genoemd.

Wie heeft gezondigd?

"Alle mensen hebben gezondigd en moeten het stellen zonder Gods heerlijke aanwezigheid." (Romeinen 3:23)

Wat zijn de gevolgen van de zonde?

"Het loon van de zonde is de dood" (Romeinen 6:23) Dat betekent geestelijk van God gescheiden zijn.

Deze tekening laat zien dat God heilig is en de mens zondig. Ze zijn door een diepe kloof van elkaar gescheiden. Mensen proberen God op allerlei manieren



te bereiken: godsdienst, geld geven, aardig zijn voor anderen enz. Maar al deze pogingen schieten te kort en lossen het probleem van de zonde niet op.

Het derde punt geeft de enige mogelijkheid aan waardoor de kloof overbrugd kan worden...

3. Alleen door Jezus kunnen wij God persoonlijk leren kennen en zijn liefde ervaren



Jezus stierf in onze plaats

"God bewees ons zijn liefde doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren" (Romeinen 5:8).

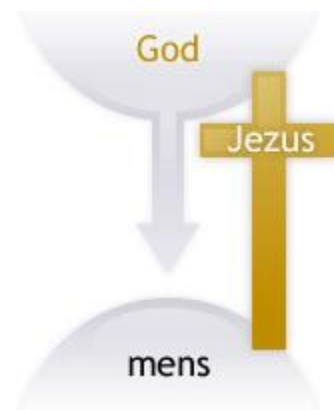
Jezus stond op uit de dood; Hij leeft

"...dat Christus voor onze zonden is gestorven...Hij is begraven...op de derde dag is opgewekt, zoals in de Schriften staat...Hij is verschenen aan Kefas en vervolgens aan de twaalf leerlingen. Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders en zusters tegelijk..." (1 Korintiërs 15:3-6).

Jezus is de enige weg naar God

Daarom kon Jezus zeggen: *"Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan naar de Vader gaan dan door Mij"* (Johannes 14:6).

Vanwege onze zonde, verdient iedereen de dood. Maar God zond zijn Zoon Jezus Christus om voor ons aan het kruis te sterven om daarmee voor ons de straf te betalen voor onze zonden. Hij heeft de kloof overbrugd die ons van God scheidt. Door Hem kunnen we vergeving van zonden ontvangen, een nieuw leven beginnen en God leren kennen.



Het is niet voldoende deze dingen alleen maar te weten...

4. We moeten ieder persoonlijk, Jezus vragen in ons leven te komen



Jezus toelaten in ons leven betekent dat wij God centraal stellen en niet ons eigen ego. En dat we vertrouwen dat Jezus Christus in ons leven is gekomen, onze zonden heeft vergeven en ons zo verandert dat we worden zoals Hij wil dat wij zullen zijn.

We moeten Jezus Christus aanvaarden

"Wie Hem wel ontvingen en in zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden" (Johannes 1:12).

We ontvangen Jezus Christus door geloof

"Door zijn genade bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden, dus niemand kan zich erop laten voorstaan" (Efeziërs 2:8-9).

Als we Jezus Christus ontvangen, worden we opnieuw geboren

"Jezus zei: "Waarachtig, Ik verzeker u: alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het koninkrijk van God zien." (Johannes 3:3).

Wij ontvangen Jezus Christus door Hem persoonlijk uit te nodigen in ons leven te komen

Jezus zegt: *"Ik sta voor de deur en klopf aan. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik binnenkomen, en we zullen samen eten, Ik met hem en hij met Mij."* (Openbaring 3:20)

Het is niet genoeg als we weten dat dit waar is. We moeten een keus maken.



1. Zelf-gericht leven

Ik zit op de troon van het leven. Jezus Christus staat buiten het leven. De levensterreinen staan onder eigen controle wat vaak spanning en teleurstelling tot gevolg heeft.

De cirkels stellen twee manieren van leven voor:



2. Christus-gericht leven

Jezus Christus beheerst het leven. Het ik is ontroond. De levensterreinen staan onder de heerschappij van God waardoor er een groeiende harmonie is met Gods plan.

Welke cirkel stelt jouw leven voor?

Welke van deze beide manieren van leven zou je voorkeur hebben?

God kent je hart en is niet zo bezorgd om je woorden als wel om de houding van je hart.

Zou je het voorgestelde gebed willen bidden?



Je kunt Jezus aanvaarden door gelovig te bidden... Bidden is gewoon praten met God. Hij kent je. Het gaat niet om de woorden, maar om wat je gelooft in je hart. Hier is een voorbeeld:

"Heer Jezus, ik heb U nodig. Ik weet dat ik eigenwijs en ongehoorzaam ben geweest. Ik open de deur van mijn leven en aanvaard U als mijn Verlosser en Heer. Ik dank U dat U mijn zonden vergeeft. Wilt U mijn leven van nu af leiden. Verander mij zo, dat ik word zoals U me hebben wilt. Ik dank U dat U mij hoort en verhoort door in mijn leven te komen. Amen"

Zegt dit gebed ongeveer wat er in je leeft? Zo ja, dan kun je dit gebed zo bidden en vertrouwen op Gods belofte. Jezus Christus zal in je leven komen.

Ja

Ik heb het gebed gebeden

Nee

Voordat ik het gebed kan bidden heb ik een vraag